

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 161/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

Soudní dvůr

2018/C 161/02 Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 13. března 2018 o úředních svátcích a soudních prázdninách 2

Tribunál

2018/C 161/03 Rozhodnutí Tribunálu ze dne 21. března 2018 o soudních prázdninách 4

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 161/04 Spojené věci C-52/16 a C-113/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – „SEGRO“ Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth v. Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16) „Řízení o předběžné otázce — Článek 63 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Požívací práva k zemědělské půdě — Vnitrostátní právní úprava, která do budoucna vyhrazuje možnost nabytí takových práv pouze osobám s blízkým příbuzenským vztahem k vlastníkovi půdy a ruší práva dříve nabytá právníky osobami nebo fyzickými osobami, které nemohou prokázat blízký příbuzenský vztah k uvedenému vlastníkovi, aniž stanoví odškodnění“ 5

2018/C 161/05	Věc C-127/16 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. března 2018 – SNCF Mobilités, dříve Sociétés nationale des chemins de fer français (SNCF) v. Evropská komise, Francouzská republika, Mory SA, v likvidaci, Mory Team, v likvidaci „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytnuté Francouzskou republikou společností Sernam — Podpora na restrukturalizaci a navýšení kapitálu, záruky a odepsání pohledávek společností SNCF vůči společnosti Sernam — Rozhodnutí, kterým se tyto podpory prohlašují za neslučitelné se společným trhem a nařizuje se jejich navrácení — Prodej aktiv v celku — Pojem ‚prodej‘ — Záměna mezi předmětem a cenou prodeje aktiv v celku — Otevřené a transparentní řízení — Kritérium soukromého investora — Použití této zásady na převod aktiv v celku — Kompenzační opatření“	6
2018/C 161/06	Spojené věci C-274/16, C-447/16 a C-448/16: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Düsseldorf, Bundesgerichtshof – Německo) – flihtright GmbH v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan a další v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16) „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 5 bod 1 — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 7 bod 1 — Pojem ‚pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy [nároky ze smlouvy]‘ — Smlouva o poskytování služeb — Let s přestupem uskutečněný různými leteckými dopravci — Pojem ‚místo plnění‘ — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Právo cestujících na náhradu škody v případě odepření nástupu na palubu a významného zpoždění letu — Žaloba na náhradu škody vůči provozujícímu leteckému dopravci, který nemá sídlo na území členského státu nebo s nímž cestující nemají žádný smluvní vztah“	6
2018/C 161/07	Věc C-284/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Slowakische Republik (Slovenská republika) v. Achmea BV „Řízení o předběžné otázce — Dvoustranná dohoda o investicích uzavřená v roce 1991 mezi Nizozemským královstvím a Českou a Slovenskou Federativní republikou, která je nadále použitelná mezi Nizozemským královstvím a Slovenskou republikou — Ustanovení, které umožňuje investorovi jedné smluvní strany obrátit se na rozhodčí soud v případě sporu s druhou smluvní stranou — Slučitelnost s články 18, 267 a 344 SFEU — Pojem ‚soud‘ — Autonomie unijního práva“	7
2018/C 161/08	Věc C-395/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – DOCERAM GmbH v. CeramTec GmbH „Řízení o předběžné otázce — Duševní a průmyslové vlastnictví — Nařízení (ES) č. 6/2002 — (Průmyslový) vzor Společenství — Článek 8 odst. 1 — Vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněné pouze jeho technickou funkcí — Kritéria pro posouzení — Existence alternativních (průmyslových) vzorů — Zohlednění hlediska ‚objektivního pozorovatele‘“	8
2018/C 161/09	Věc C-494/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale civile di Trapani – Itálie) – Giuseppa Santoro v. Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Pracovní poměry na dobu určitou — Smlouvy uzavřené se zaměstnavatelem z veřejného sektoru — Opatření, která mají sankcionovat zneužívání smluv na dobu určitou — Zásady rovnocennosti a efektivity“	9
2018/C 161/10	Věc C-560/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu České republiky – Česká republika) – E.ON Czech Holding AG v. Michael Dědouch, Petr Streitberg, Pavel Suda „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Výlučná příslušnost — Článek 22 bod 2 — Platnost usnesení orgánů společností nebo jiných právnických osob se sídlem na území členského státu — Výlučná příslušnost soudů tohoto členského státu — Rozhodnutí valné hromady společnosti o nuceném přechodu cenných papírů menšinových akcionářů této společnosti na jejího většinového akcionáře a o určení výše protiplnění, které je většinový akcionář povinen poskytnout menšinovým akcionářům — Soudní řízení, jehož předmětem je přezkoumání přiměřenosti tohoto protiplnění“	9

2018/C 161/11	Věc C-579/16 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. března 2018 – Evropská komise v. FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Pojem ‚podpora‘ — Pojem ‚hospodářské zvýhodnění‘ — Zásada soukromého subjektu v tržním hospodářství — Podmínky uplatnitelnosti a uplatnění — Finanční krize — Postupné zásahy na záchranu banky — Otázka, zda se při posuzování druhého zásahu přihlíží k rizikům vyplývajícím ze závazků, jež na sebe vzal členský stát při prvním zásahu“	10
2018/C 161/12	Věc C-651/16: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – DW v. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra „Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Dávky v mateřství — Výpočet částky na základě příjmů pojištěnkyně během referenčního období v délce dvanácti měsíců — Osoba, která byla během tohoto období zaměstnána v orgánu Evropské unie — Vnitrostátní právní předpisy upravující stanovení dotčené částky ve výši 70 % průměrného vyměřovacího základu pro pojistné — Omezení volného pohybu pracovníků — Zásada loajální spolupráce“	11
2018/C 161/13	Věc C-31/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Cristal Union, právní nástupce Sucrerie de Toury SA v. Ministre de l'Économie et des Finances „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 14 odst. 1 písm. a) — Energetické produkty použité k výrobě elektřiny — Povinnost osvobodit od daně — Článek 15 odst. 1 písm. c) — Energetické produkty použité pro kombinovanou výrobu tepla a elektrické energie — Možnost osvobodit od daně nebo snížit úroveň zdanění — Zemní plyn určený pro kogeneraci tepla a elektřiny“	11
2018/C 161/14	Věc C-64/17: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto – Portugalsko) – Saey Home & Garden NV/SA v. Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 25 — Existence ujednání o soudní příslušnosti — Ústní dohoda bez písemného potvrzení — Ujednání obsažené v obecných prodejních podmínkách zmíněných na fakturách — Článek 7 bod 1 písm. b) — Smlouva o autorizovaném prodeji mezi společnostmi se sídly ve dvou různých členských státech, jež se týká trhu ve třetím státě — Článek 7 bod 1 písm. b) druhá odrážka — Určení příslušného soudu — Místo výkonu závazků charakteristických pro takovou smlouvu“	12
2018/C 161/15	Věc C-159/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Constanța – Rumunsko) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius v. Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța „Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Zrušení registrace pro účely DPH — Povinnost zaplatit DPH vybranou v období, ve kterém bylo zrušeno identifikační číslo k DPH — Neuznání práva na odpočet DPH z nákupů uskutečněných v tomto období“	13
2018/C 161/16	Věc C-642/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. listopadu 2017 společností Arrigoni SpA proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 22. září 2017 ve věci T-454/16, Arrigoni v. EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)	14
2018/C 161/17	Věc C-67/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2018 Dominique Bilde proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2017 ve věci T-633/16, Bilde v. Parlament	14
2018/C 161/18	Věc C-70/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 2. února 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. A a další	16

2018/C 161/19	Věc C-72/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Španělsko) dne 5. února 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui v. Departamento de Educación del Gobierno de Navarra	17
2018/C 161/20	Věc C-84/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. února 2018 Sophii Montel proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2017 ve věci T-634/16, Montel v. Parlament	17
2018/C 161/21	Věc C-86/18: Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	19
2018/C 161/22	Věc C-87/18: Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	20
2018/C 161/23	Věc C-88/18: Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	20
2018/C 161/24	Věc C-95/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 9. února 2018 – Sociale Verzekeringsbank (Svb) v. F. van den Berg, H.D. Giessen	21
2018/C 161/25	Věc C-96/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 9. února 2018 – Sociale Verzekeringsbank (Svb) v. C.E. Franzen	22
2018/C 161/26	Věc C-100/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 12. února 2018 – Línea Directa Aseguradora S. A. v. Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros	23
2018/C 161/27	Věc C-103/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Španělsko) dne 13. února 2018 – Domingo Sánchez Ruiz v. Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)	23
2018/C 161/28	Věc C-105/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) v. Administración General del Estado	25
2018/C 161/29	Věc C-106/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A. v. Administración General del Estado	26
2018/C 161/30	Věc C-107/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Duerocanto S.L. v. Administración General del Estado	27
2018/C 161/31	Věc C-108/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. v. Administración General del Estado	28
2018/C 161/32	Věc C-109/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica v. Administración General del Estado	29
2018/C 161/33	Věc C-110/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – José Manuel Burgos Pérez a María del Amor Guinea Bueno v. Administración General del Estado	30

2018/C 161/34	Věc C-111/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Endesa Generación S.A. v. Administración General del Estado	30
2018/C 161/35	Věc C-112/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) v. Administración General del Estado	31
2018/C 161/36	Věc C-113/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Parc del Segre S.A. a další v. Administración General del Estado	32
2018/C 161/37	Věc C-117/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2018 společností PGNiG Supply & Trading GmbH proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. prosince 2018 ve věci T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH v. Evropská komise	33
2018/C 161/38	Věc C-119/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 13. února 2018 – Telefónica Móviles España S. A. U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	34
2018/C 161/39	Věc C-120/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 13. února 2018 – Orange España S. A. U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	35
2018/C 161/40	Věc C-121/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 14. února 2018 – Vodafone España S. A. U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	36
2018/C 161/41	Věc C-123/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2018 společností HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 13. prosince 2017 ve věci T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH v. Rada Evropské unie	37
2018/C 161/42	Věc C-132/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2018 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 5. prosince 2017 ve věci T-728/16, Tuerck v. Komise	38
2018/C 161/43	Věc C-142/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 23. února 2018 – Skype Communications Sàrl v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	39
2018/C 161/44	Věc C-145/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 23. února 2018 – Regards Photographiques SARL v. Ministre de l'Action et des Comptes publics	40
2018/C 161/45	Věc C-149/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalsko) dne 26. února 2018 – Agostinho da Silva Martins v. Dekra Claims Services Portugal SA	41
2018/C 161/46	Věc C-152/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2018 Crédit mutuel Arkéa proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2017 ve věci T-712/15 Crédit mutuel Arkéa v. Evropská centrální banka	41
2018/C 161/47	Věc C-153/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2018 Crédit mutuel Arkéa proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2017 ve věci T-52/16 Crédit mutuel Arkéa v. Evropská centrální banka	42

2018/C 161/48	Věc C-202/18: Žaloba podaná dne 16. března 2018 – Ilmārs Rimšēvičs v. Lotyšská republika	43
2018/C 161/49	Věc C-238/18: Žaloba podaná dne 3. dubna 2018 – Evropská centrální banka v. Lotyšská republika	44
Tribunál		
2018/C 161/50	Věc T-540/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2018 – De Capitani v. Parlament „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se probíhajícího legislativního postupu — Třístranná jednání — Tabulka o čtyřech sloupcích týkající se návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Europolu a o zrušení rozhodnutí 2009/371/SVV a 2005/681/SVV — Částečné odepření přístupu — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Článek 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001 — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Neexistence obecné domněnky o odepření přístupu k tabulkám o čtyřech sloupcích vypracovaným v rámci třístranných jednání“	46
2018/C 161/51	Věc T-242/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2018 – Stavvytskyi v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině — Zmrazení finančních prostředků — Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Ponechání jména žalobce na seznamu — Povinnost uvést odůvodnění — Námitka protiprávnosti — Proporcionalita — Právní základ — Zjevně nesprávné posouzení“	47
2018/C 161/52	Věc T-442/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2018 – Šroubárna Ždánice v. Rada „Návrh na vrácení antidumpingového cla — Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny nebo zasílaných z Malajsie — Nařízení (ES) č. 91/2009 a prováděcí nařízení (EU) č. 723/2011 — Pravomoc vnitrostátního soudu — Nedostatek pravomoci Tribunálu“	47
2018/C 161/53	Věc T-579/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2018 – HJ v. EMA „Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Článek 8 první pododstavec PŘOZ — Překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost poskytnout péči — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na slyšení — Hodnotící zpráva — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“	48
2018/C 161/54	Věc T-734/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2018 – Argyraki v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Výpočet odpracovaných let — Zohlednění odpracovaných let jako pomocný zaměstnanec — Podmínky — Právní základ“	49
2018/C 161/55	Věc T-60/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2018 – Safe Skies v. EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie TSA LOCK — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Neexistence popisného charakteru — Článek 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (ES) č. 207/2009 – [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (EU) 2017/1001]“	50
2018/C 161/56	Věc T-272/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2018 – Webgarden v. EUIPO (Dating Bracelet) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Dating Bracelet — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Dřívější praxe EUIPO — Rovné zacházení — Právní jistota“	50
2018/C 161/57	Věc T-246/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. března 2018 – Aurora Group Danmark v. EUIPO – Retail Distribution (PANZER) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	51

2018/C 161/58	Věc T-567/17: Usnesení Tribunálu ze dne 13. března 2018 – Disney Enterprises v. EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	51
2018/C 161/59	Věc T-46/18: Usnesení Tribunálu ze dne 8. března 2018 – Comune di Milano v. Rada „Upuštění od projednání věci“	52
2018/C 161/60	Věc T-109/18: Žaloba podaná dne 22. února 2018 – VI v. Komise	53
2018/C 161/61	Věc T-115/18: Žaloba podaná dne 29. února 2018 – Tomasz KawałkoTrofeum v. EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)	54
2018/C 161/62	Věc T-129/18: Žaloba podaná dne 1. března 2018 – HMV (Brands) v. EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)	54
2018/C 161/63	Věc T-140/18: Žaloba podaná dne 28. února 2018 – LMP Lichttechnik Vertriebs v. EUIPO (LITECRAFT)	55
2018/C 161/64	Věc T-143/18: Žaloba podaná dne 1. března 2018 – Sociétés générales v. ECB	56
2018/C 161/65	Věc T-144/18: Žaloba podaná dne 1. března 2018 – Crédit Agricole a další v. ECB	57
2018/C 161/66	Věc T-145/18: Žaloba podaná dne 1. března 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel a další v. ECB	57
2018/C 161/67	Věc T-146/18: Žaloba podaná dne 1. března 2018 – BPCE a další v. ECB	58
2018/C 161/68	Věc T-149/18: Žaloba podaná dne 1. března 2018 – Arkéa Direct Bank a další v. ECB	58
2018/C 161/69	Věc T-150/18: Žaloba podaná dne 1. března 2018 – BNP Paribas v. ECB	59
2018/C 161/70	Věc T-156/18: Žaloba podaná dne 26. února 2018 – Legutko a Pořeba v. Parlament	59
2018/C 161/71	Věc T-163/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Amisi Kumba v. Rada	60
2018/C 161/72	Věc T-164/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kampete v. Rada	61
2018/C 161/73	Věc T-165/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kahimbi Kasagwe v. Rada	61
2018/C 161/74	Věc T-166/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Ilunga Luyoyo v. Rada	62
2018/C 161/75	Věc T-167/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kanyama v. Rada	63
2018/C 161/76	Věc T-168/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Numbi v. Rada	63
2018/C 161/77	Věc T-169/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kibelisa Ngambasai v. Rada	64
2018/C 161/78	Věc T-170/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kande Mupompa v. Rada	64
2018/C 161/79	Věc T-171/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Boshab v. Rada	65
2018/C 161/80	Věc T-172/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Akili Mundos v. Rada	65

2018/C 161/81	Věc T-173/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Ramazani Shadary v. Rada	66
2018/C 161/82	Věc T-174/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Mutondo v. Rada	67
2018/C 161/83	Věc T-175/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Ruhorimbere v. Rada	67
2018/C 161/84	Věc T-176/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Mende Omalanga v. Rada	68
2018/C 161/85	Věc T-177/18: Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kazembe Musonda v. Rada	68
2018/C 161/86	Věc T-180/18: Žaloba podaná dne 12. března 2018 – VJ v. ESVČ	69
2018/C 161/87	Věc T-181/18: Žaloba podaná dne 9. března 2018 – Multifit Tiernahrungs v. EUIPO (TAKE CARE) .	70
2018/C 161/88	Věc T-185/18: Žaloba podaná dne 14. března 2018 – Lucchini v. Komise	70
2018/C 161/89	Věc T-191/18: Žaloba podaná dne 16. března 2018 – Rietze v. EUIPO – Volkswagen (motorová vozidla)	71
2018/C 161/90	Věc T-192/18: Žaloba podaná dne 16. března 2018 – Rietze v. EUIPO – Volkswagen (motorová vozidla)	72

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 161/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 152, 30.4.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 142, 23.4.2018

Úř. věst. C 134, 16.4.2018

Úř. věst. C 123, 9.4.2018

Úř. věst. C 112, 26.3.2018

Úř. věst. C 104, 19.3.2018

Úř. věst. C 94, 12.3.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUDNÍ DVŮR

ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA

ze dne 13. března 2018

o úředních svátcích a soudních prázdninách

(2018/C 161/02)

SOUDNÍ DVŮR

s ohledem na čl. 24 odst. 2, 4 a 6 jednacího řádu,

vzhledem k tomu, že podle tohoto ustanovení je třeba sestavit seznam úředních svátků a stanovit dny soudních prázdnin,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Seznam úředních svátků ve smyslu čl. 24 odst. 4 a 6 jednacího řádu je následující:

- Nový rok,
- Velikonoční pondělí,
- 1. květen,
- Nanebevstoupení Páně,
- Svatodušní pondělí,
- 23. červen,
- 15. srpen,
- 1. listopad,
- 25. prosinec,
- 26. prosinec.

Článek 2

Na období od 1. listopadu 2018 do 31. října 2019 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 24 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny takto:

- Vánoce 2018: od pondělí 17. prosince 2018 do neděle 6. ledna 2019 včetně,
- Velikonoce 2019: od pondělí 15. dubna 2019 do neděle 28. dubna 2019 včetně,

— léto 2019: od úterý 16. července 2019 do soboty 31. srpna 2019 včetně.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 13. března 2018.

Vedoucí soudní kanceláře

A. CALOT ESCOBAR

Předseda

K. LENAERTS

TRIBUNÁL

ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU

ze dne 21. března 2018

o soudních prázdninách

(2018/C 161/03)

TRIBUNÁL

s ohledem na čl. 41 odst. 2 jednacího řádu

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Na soudní rok počínající 1. zářím 2018 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 41 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny takto:

- Vánoce 2018: od pondělí 17. prosince 2018 do neděle 6. ledna 2019 včetně;
- Velikonoce 2019: od pondělí 15. dubna 2019 do neděle 28. dubna 2019 včetně;
- léto 2019: od úterý 16. července 2019 do soboty 31. srpna 2019 včetně.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 21. března 2018.

Vedoucí soudní kanceláře

E. COULON

Předseda

M. JAEGER

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – „SEGRO“ Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth v. Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

(Spojené věci C-52/16 a C-113/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 63 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Poživatí práva k zemědělské půdě — Vnitrostátní právní úprava, která do budoucna vyhrazuje možnost nabytí takových práv pouze osobám s blízkým příbuzenským vztahem k vlastníkovi půdy a ruší práva dříve nabytá právními osobami nebo fyzickými osobami, které nemohou prokázat blízký příbuzenský vztah k uvedenému vlastníkovi, aniž stanoví odškodnění“

(2018/C 161/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobci: „SEGRO“ Kft. (C-52/16), Günther Horváth (C-113/16)

Žalovaní: Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původních řízeních, podle níž poživatí práva zřízená dříve k zemědělské půdě, jejichž držitelé nejsou blízkými příbuznými vlastníka této půdy, ze zákona zanikají, a v důsledku toho jsou vymazána z katastru nemovitostí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 136, 18.4.2016.
Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. března 2018 – SNCF Mobilités, dříve Société nationale des chemins de fer français (SNCF) v. Evropská komise, Francouzská republika, Mory SA, v likvidaci, Mory Team, v likvidaci

(Věc C-127/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpory poskytnuté Francouzskou republikou společnosti Sernam — Podpora na restrukturalizaci a navýšení kapitálu, záruky a odepsání pohledávek společností SNCF vůči společnosti Sernam — Rozhodnutí, kterým se tyto podpory prohlašují za neslučitelné se společným trhem a nařizuje se jejich navrácení — Prodej aktiv v celku — Pojem ‚prodej‘ — Záměna mezi předmětem a cenou prodeje aktiv v celku — Otevřené a transparentní řízení — Kritérium soukromého investora — Použití této zásady na převod aktiv v celku — Kompenzační opatření“

(2018/C 161/05)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: SNCF Mobilités, dříve Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (zástupci: P. Beurrier, O. Billard, G. Fabre a V. Landes, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a T. Maxian Rusche, zmocněnci), Francouzská republika, Mory SA, v likvidaci, Mory Team, v likvidaci (Pantin, Francie) (zástupci: B. Vatier a F. Loubières, avocats)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost SNCF Mobilités ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, jakož i společnostmi Mory SA a Mory Team.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 25.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Düsseldorf, Bundesgerichtshof – Německo) – flightright GmbH v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan a další v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

(Spojené věci C-274/16, C-447/16 a C-448/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 5 bod 1 — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 7 bod 1 — Pojem ‚pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy [nároky ze smlouvy]‘ — Smlouva o poskytování služeb — Let s přestupem uskutečněný různými leteckými dopravci — Pojem ‚místo plnění‘ — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Právo cestujících na náhradu škody v případě odepření nástupu na palubu a významného zpoždění letu — Žaloba na náhradu škody vůči provozujícímu leteckému dopravci, který nemá sídlo na území členského státu nebo s nímž cestující nemají žádný smluvní vztah“

(2018/C 161/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf, Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: flightright GmbH (C-274/16), Roland Becker (C-447/16), Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaïba Barkan (C-448/16)

Žalované: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

Výrok

- 1) Článek 5 bod 1 písm. b) druhá odrážka nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na takového žalovaného, který má bydliště ve třetím státě, jako je žalovaná v původním řízení.
- 2) Článek 5 bod 1 písm. a) nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení vztahuje rovněž na žalobní nárok cestujících v letecké dopravě na náhradu škody za významné zpoždění letu s přestupem, uplatňovaný na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, vůči provozujícímu leteckému dopravci, který není smluvní protistranou dotčeného cestujícího.
- 3) Článek 5 bod 1 písm. b) druhá odrážka nařízení č. 44/2001 a čl. 7 bod 1 písm. b) druhá odrážka nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládány v tom smyslu, že pokud v případě letu s přestupem uskutečňují přepravu na jednotlivých úsecích letu dva různí letečtí dopravci a pokud se žaloba na náhradu škody za významné zpoždění tohoto letu s přestupem podle nařízení č. 261/2004 zakládá na narušení přepravy, ke kterému došlo na prvním úseku letu, který uskutečnil letecký dopravce, který není smluvní protistranou dotčených cestujících, je „místem plnění“ tohoto letu s přestupem ve smyslu těchto ustanovení místo příletu druhého úseku letu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 343, 19.9.2016.
Úř. věst. C 428, 21.11.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Slowakische Republik (Slovenská republika) v. Achmea BV

(Věc C-284/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Dvoustranná dohoda o investicích uzavřená v roce 1991 mezi Nizozemským královstvím a Českou a Slovenskou Federativní republikou, která je nadále použitelná mezi Nizozemským královstvím a Slovenskou republikou — Ustanovení, které umožňuje investorovi jedné smluvní strany obrátit se na rozhodčí soud v případě sporu s druhou smluvní stranou — Slučitelnost s články 18, 267 a 344 SFEU — Pojem „soud“ — Autonomie unijního práva“

(2018/C 161/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Slowakische Republik (Slovenská republika)

Žalovaná: Achmea BV

Výrok

Články 267 a 344 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému ustanovení, obsaženému v mezinárodní dohodě uzavřené mezi členskými státy, jako je článek 8 Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Nizozemským královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic, podle něhož investor z jednoho z těchto členských států může v případě sporu týkajícího se investic v druhém členském státě zahájit řízení proti poslední uvedenému členskému státu před rozhodčím soudem, jehož pravomoc je tento členský stát povinen uznat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16. 8. 2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – DOCERAM GmbH v. CeramTec GmbH

(Věc C-395/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Duševní a průmyslové vlastnictví — Nařízení (ES) č. 6/2002 — (Průmyslový) vzor Společenství — Článek 8 odst. 1 — Vzhledové znaky výrobku, které jsou podmíněné pouze jeho technickou funkcí — Kritéria pro posouzení — Existence alternativních (průmyslových) vzorů — Zohlednění hlediska „objektivního pozorovatele““

(2018/C 161/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: DOCERAM GmbH

Odpůrkyně: CeramTec GmbH

Výrok

- 1) Článek 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že pro posouzení, zda vzhledové znaky výrobku jsou podmíněny pouze jeho technickou funkcí, je třeba prokázat, že tato funkce je jediným faktorem, který určil tyto znaky, přičemž existence alternativních (průmyslových) vzorů není v tomto ohledu určující.
- 2) Článek 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že za účelem určení, zda jsou dotčené vzhledové znaky výrobku podmíněny pouze jeho technickou funkcí ve smyslu tohoto ustanovení, přísluší vnitrostátnímu soudu zohlednit všechny relevantní objektivní okolnosti každého konkrétního případu. V tomto ohledu není namístě vycházet z vnímání „objektivního pozorovatele“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 419, 14.11.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale civile di Trapani – Itálie) – Giuseppa Santoro v. Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Věc C-494/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Pracovní poměry na dobu určitou — Smlouvy uzavřené se zaměstnavatelem z veřejného sektoru — Opatření, která mají sankcionovat zneužívání smluv na dobu určitou — Zásady rovnocennosti a efektivity“

(2018/C 161/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale civile di Trapani

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Giuseppa Santoro

Žalovaní: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Výrok

Ustanovení 5 Rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která na jedné straně nesankcionuje zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou zaměstnavatelem ve veřejném sektoru tím, že se dotyčnému pracovníkovi uhradí náhrada, která má kompenzovat absenci přeměny pracovního poměru na dobu určitou na pracovní poměr na dobu neurčitou, avšak na druhé straně stanoví přiznání náhrady ve výši 2,5 až 12násobku posledního měsíčního platu uvedeného pracovníka s možností, aby tento pracovník získal plnou náhradu škody, když prostřednictvím domněnky prokáže ztrátu jiných pracovních příležitostí nebo prokáže, že by uspěl v řádném výběrovém řízení, kdyby bylo vyhlášeno, pokud taková právní úprava stanoví mechanismus účinných a odrazujících sankcí, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 454, 5.12.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu České republiky – Česká republika) – E.ON Czech Holding AG v. Michael Dédouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

(Věc C-560/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Výlučná příslušnost — Článek 22 bod 2 — Platnost usnesení orgánů společnosti nebo jiných právnických osob se sídlem na území členského státu — Výlučná příslušnost soudů tohoto členského státu — Rozhodnutí valné hromady společnosti o nuceném přechodu cenných papírů menšinových akcionářů této společnosti na jejího většinového akcionáře a o určení výše protiplnění, které je většinový akcionář povinen poskytnout menšinovým akcionářům — Soudní řízení, jehož předmětem je přezkoumání přiměřenosti tohoto protiplnění“

(2018/C 161/10)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci původního řízení

Dovolatelka: E.ON Czech Holding AG

Odpůrci: Michael Dědouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

za přítomnosti: Jihočeské plynárenské, a.s.

Výrok

Článek 22 bod 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v případě takového návrhu, jako je návrh ve věci v původním řízení, na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, které je hlavní akcionář společnosti povinen poskytnout jejím menšinovým akcionářům v případě nuceného přechodu jejich akcií na tohoto hlavního akcionáře, je dána výlučná příslušnost soudů členského státu, na jehož území má tato společnost sídlo.

(¹) Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. března 2018 – Evropská komise v. FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

(Věc C-579/16 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Pojem ‚podpora‘ — Pojem ‚hospodářské zvýhodnění‘ — Zásada soukromého subjektu v tržním hospodářství — Podmínky uplatnitelnosti a uplatnění — Finanční krize — Postupné zásahy na záchranu banky — Otázka, zda se při posuzování druhého zásahu přihlíží k rizikům vyplývajícím ze závazků, jež na sebe vzal členský stát při prvním zásahu“

(2018/C 161/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar, L. Flynn a K. Blanck-Putz, zmocněnci)

Další účastnice řízení: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (zástupce: O. Koktvedgaard, advokat)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. září 2016, FIH Holding a FIH Erhvervsbank v. Komise (T-386/14, EU:T:2016:474), se zrušuje.
- 2) První žalobní důvod vznesený před Tribunálem Evropské unie se zamítá.
- 3) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie k rozhodnutí o druhém žalobním důvodu.
- 4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – DW v. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Věc C-651/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Dávky v mateřství — Výpočet částky na základě příjmů pojištěnkyně během referenčního období v délce dvanácti měsíců — Osoba, která byla během tohoto období zaměstnána v orgánu Evropské unie — Vnitrostátní právní předpisy upravující stanovení dotčené částky ve výši 70 % průměrného vyměřovacího základu pro pojistné — Omezení volného pohybu pracovníků — Zásada loajální spolupráce“

(2018/C 161/12)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: DW

Odpůrce: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která pro účely stanovení průměrného vyměřovacího základu pro pojistné, který slouží k výpočtu výše dávky v mateřství, staví měsíce referenčního období, během kterých dotčená osoba pracovala pro orgán Unie a nespadala pod systém sociálního zabezpečení tohoto členského státu, na roveň období bez zaměstnání, a uplatňuje na ně průměrný vyměřovací základ pro pojistné stanovený v uvedeném členském státě, což má za následek značné snížení výše dávky v mateřství přiznané této osobě v porovnání s případnou výší této dávky, kterou by mohla daná osoba pobírat, pokud by vykonávala výdělečnou činnost pouze v tomto členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 86, 20.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Cristal Union, právní nástupce Sucrerie de Toury SA v. Ministre de l'Économie et des Finances

(Věc C-31/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 14 odst. 1 písm. a) — Energetické produkty použité k výrobě elektřiny — Povinnost osvobodit od daně — Článek 15 odst. 1 písm. c) — Energetické produkty použité pro kombinovanou výrobu tepla a elektrické energie — Možnost osvobodit od daně nebo snížit úroveň zdanění — Zemní plyn určený pro kogeneraci tepla a elektřiny“

(2018/C 161/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Cristal Union, právní nástupce Sucrierie de Toury SA

Odpůrce: Ministre de l'Économie et des Finances

Výrok

Článek 14 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, musí být vykládán v tom smyslu, že se povinné osvobození od daně stanovené tímto ustanovením vztahuje na energetické produkty použité k výrobě elektřiny, pokud se tyto produkty použijí pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla ve smyslu článku 15 odst. 1 písm. c) uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto – Portugalsko) – Saey Home & Garden NV/SA v. Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Věc C-64/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 25 — Existence ujednání o soudní příslušnosti — Ústní dohoda bez písemného potvrzení — Ujednání obsažené v obecných prodejních podmínkách zmíněných na fakturách — Článek 7 bod 1 písm. b) — Smlouva o autorizovaném prodeji mezi společnostmi se sídly ve dvou různých členských státech, jež se týká trhu ve třetím státě — Článek 7 bod 1 písm. b) druhá odrážka — Určení příslušného soudu — Místo výkonu závazků charakteristických pro takovou smlouvu“

(2018/C 161/14)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal da Relação do Porto

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Saey Home & Garden NV/SA

Žalovaný: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Výrok

1) Článek 25 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že s výhradou ověření, která přísluší učinit předkládajícímu soudu, nespĺňuje ujednání o soudní příslušnosti, jako je ujednání dotčené v původním řízení, obsažené v obecných prodejních podmínkách zmíněných na fakturách vystavených jednou ze smluvních stran, požadavky uvedeného ustanovení.

- 2) Článek 7 bod 1 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že podle uvedeného ustanovení je soudem příslušným k rozhodnutí o žalobě na náhradu škody v souvislosti s vypovězením smlouvy o autorizovaném prodeji uzavřené mezi dvěma společnostmi, které mají sídlo a provozují činnost ve dvou různých členských státech, za účelem uvádění výrobků na trh třetího členského státu, na jehož území nemá ani jedna z uvedených společností pobočku či provozovnu, soud členského státu, kde se nachází místo hlavního poskytování služeb, jak vyplývá z ustanovení smlouvy, a v případě neexistence takových ustanovení místo faktického plnění této smlouvy, a v případě nemožnosti takového určení místo, kde má poskytovatel služeb bydliště.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. března 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Constanța – Rumunsko) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius v. Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

(Věc C-159/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Zrušení registrace pro účely DPH — Povinnost zaplatit DPH vybranou v období, ve kterém bylo zrušeno identifikační číslo k DPH — Neuznání práva na odpočet DPH z nákupů uskutečněných v tomto období“

(2018/C 161/15)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Constanța

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Žalovaní: Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

Výrok

Články 167 až 169 a 179, čl. 213 odst. 1, čl. 214 odst. 1 a článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2018 o společném systému daně z přidané hodnoty je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena v původním řízení, která umožňuje daňové správě odepřít osobě povinné k dani nárok na odpočet daně z přidané hodnoty, jestliže je prokázáno, že z důvodu nesplnění povinností, které je jí vytýkáno, neměla daňová správa k dispozici informace nezbytné k prokázání toho, že jsou splněny hmotněprávní věcné požadavky pro vznik nároku na odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu uvedenou osobou povinnou k dani nebo když tato osoba jednala podvodně, aby mohla požívat tohoto práva, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 221, 10.7.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. listopadu 2017 společností Arrigoni SpA proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 22. září 2017 ve věci T-454/16, Arrigoni v. EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)

(Věc C-642/17 P)

(2018/C 161/16)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Arrigoni SpA (zástupce: P. Di Gravio, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Arrigoni Battista SpA

Usnesením ze dne 22. března 2018 Soudní dvůr (desátý senát) zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že společnost Arrigoni SpA ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2018 Dominique Bilde proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2017 ve věci T-633/16, Bilde v. Parlament

(Věc C-67/18 P)

(2018/C 161/17)

Jednací jazyk: fancouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dominique Bilde (zástupce: G. Sauveur, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek; a v důsledku toho:
- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 23. června 2016, oznámené dne 6. července 2016, podle něhož byla „Dominique Bilde bezdůvodně vyplacena částka ve výši 40 320 euro“ a podle něhož bylo příslušnému orgán, který její vyplacení nařídil, a účetnímu tohoto orgánu nařízeno, aby tuto částku získali zpět;
- zrušil oznámení o dluhu č. 2016-889 podepsané finančním ředitelem dne 29. června 2016;
- rozhodl, jaká částka má být žalobkyni přiznána jako náhrada nemajetkové újmy v důsledku nepoložených obvinění vznesených před uzavřením vyšetřování, újmy na její dobré pověsti a velkým problémům v osobním a politickém životě způsobeným napadeným rozhodnutím;
- rozhodl, jaká částka má být vyplacena žalobkyni z titulu náhrady nákladů řízení;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu všech nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z absence pravomoci původce aktu
 - Finanční otázky spadají do pravomoci předsednictva Evropského parlamentu a nikoli generálního tajemníka
 - Nepřenesení pravomoci na generálního tajemníka
 - Námitka protiprávnosti z důvodu zásahu do poslanecké nezávislosti a práva na nestranné rozhodnutí
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady „*electa una via*“
 - Předseda Parlamentu se obrátil na OLAF a francouzské soudy
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu
 - Porušení presumpce nevinu předsedou Parlamentu
 - Administrativa Parlamentu byla zároveň soudcem i stranou
 - Parlament měnil důvody v průběhu řízení
 - Odmítnutí generálního tajemníka vyslechnout žalobkyni
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z převrácení důkazního břemene
 - Parlament nutil žalobkyni prokázat, že se nedopustil pochybení, ačkoli neměl v ruce žádný důkaz, z něhož by mohl důvodně dovozovat, že k pochybení došlo
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění
 - Jediným uváděným důvodem je zveřejnění organigramu, ačkoli tento dokument nic neprokazuje
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty a legitimního očekávání
 - Žádné pravidlo nestanoví výčet dokladů, které mají být předloženy, a žalobkyně proto závisela na svévůli Parlamentu
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení občanských práv parlamentních asistentů
 - Parlament zakazuje asistentům politickou činnost
8. Osmý žalobní důvod vycházející z diskriminačního zacházení, „*Fumus persecutionis*“ a zneužití pravomoci
 - Žalobkyně byla vystavena tomuto postupu z důvodu politického nepřátelství projeveného prezidentem Evropského parlamentu
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení poslanecké nezávislosti
 - Práce parlamentního asistenta se neomezuje na legislativní práci
10. Desátý žalobní důvod vycházející z absence skutkových okolností
 - Parlament pouze odpověděl, že doklady předložené žalobkyní nic neprokazují, ačkoli tyto doklady prokazovaly práci asistenta

— Parlament není s to prokázat svá tvrzení

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality

— Organigram (východisko pro postup ze strany předsedy Parlamentu) byl zveřejněn v únoru 2015, zatímco k neodůvodněnému vyplacení sporné částky došlo v říjnu 2014

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 2. února 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. A a další

(Věc C-70/18)

(2018/C 161/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalovaný a navrhovatel: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Žalobci a odpůrci: A, B a P

Předběžné otázky

- 1) a. Je třeba článek 7 usnesení č. 2/76 ⁽¹⁾ resp. článek 13 usnesení č. 1/80 vykládat v tom smyslu, že tato ustanovení nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví všeobecné zpracování a ukládání biometrických údajů státních příslušníků třetích zemí, tedy také tureckých státních příslušníků, v rejstříku ve smyslu čl. 2 písm. a) a b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, Zvl. vyd. 13/15, s. 355), neboť tato národní úprava nejde nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení legitimního cíle sledovaného předpisem, kterým je zamezení a potírání podvodů s totožností a dokumenty?

b. Má v této souvislosti význam skutečnost, že doba uložení biometrických údajů je vázána na dobu oprávněného a/ nebo neoprávněného pobytu státního příslušníka třetí země, mezi něž patří také turečtí státní příslušníci?
- 2) Je třeba článek 7 usnesení č. 2/76 resp. článek 13 usnesení č. 1/80 vykládat v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava nepředstavuje omezení ve smyslu těchto ustanovení, pokud jsou dopady vnitrostátní právní úpravy na přístup na pracovní trh podle těchto ustanovení příliš nejisté a příliš nepřímé na to, aby bylo možno předpokládat, že tento přístup bude znemožněn?
- 3) a. Pokud odpověď na druhou otázku zní, že vnitrostátní právní úprava, která umožňuje poskytovat biometrické údaje státních příslušníků třetích zemí, tedy také tureckých státních příslušníků, z databáze třetím osobám za účelem zamezení, odhalení nebo vyšetření – teroristických nebo jiných – trestných činů, je novým omezením, je třeba vykládat čl. 52 odst. 1 ve spojení s články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie v tom smyslu, že tento článek brání takové vnitrostátní právní úpravě?

b. Má v této souvislosti význam skutečnost, že státní příslušník třetí země v okamžiku, kdy byl zadržen pro podezření ze spáchání trestného činu, měl u sebe dokument o povolení k pobytu, na kterém jsou uloženy biometrické údaje?

⁽¹⁾ Dohoda o založení asociace mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckou republikou.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Španělsko) dne 5. února 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui v. Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Věc C-72/18)

(2018/C 161/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Daniel Ustariz Aróstegui

Žalovaný: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Předběžná otázka

Má být ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, schválené směrnicí Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999⁽¹⁾, vykládáno v tom smyslu, že brání takové regionální právní normě, o jakou se jedná v původním řízení, jež výslovně vylučuje přiznání a vyplacení určitého příplatku zaměstnancům veřejné správy autonomní oblasti Navarra v kategorii „smluvní zaměstnanec ve správním režimu“ — se smlouvou na dobu určitou — z toho důvodu, že tento příplatek představuje odměnu za podporu a rozvoj kariérního postupu, který je vyhrazen pro kategorii „úředník“ — se smlouvou na dobu neurčitou?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. února 2018 Sophií Montel proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2017 ve věci T-634/16, Montel v. Parlament

(Věc C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sophie Montel (zástupce: G. Sauveur, avocat)

Další účastníci řízení: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- změnil napadený rozsudek, a tedy:
- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 24. června 2016, oznámené dne 6. července 2016, jež upřesňuje, „že částka 77 276,42 eur byla Sophii Montel vyplacena neoprávněně“, a ukládá příslušné schvalující osobě a účetnímu orgánu získat tuto částku zpět,
- zrušil oznámení o dluhu č. 2016-897 podepsané generálním ředitelem pro finance dne 4. července 2016,
- rozhodl o částce, kterou je třeba navrhovatelce přiznat jako odškodnění za nemajetkovou újmu plynoucí z neopodstatněných obvinění vyslovených ještě před skončením šetření, újmu na její pověsti a rozsáhlé narušení jejího osobního i politického života napadeným rozhodnutím,

- rozhodl o částce, kterou je třeba navrhovatelce přiznat v rámci náhrady soudních výloh,
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka 11 důvodů.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nepříslušnosti autora aktu:
 - finanční otázky spadají do příslušnosti předsednictva Evropského parlament, nikoliv jeho generálního tajemníka,
 - absence pověření generálního tajemníka,
 - námitka protiprávnosti z důvodu zásahu do nezávislosti poslanců a do práva na nestranný soudní proces.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady „*electa una via*“:
 - předseda Parlamentu předložil věc OLAF a francouzským soudům.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení práva na obhajobu:
 - porušení presumpce nevinu předsedou Parlamentu,
 - administrativa Parlamentu je soudcem a zároveň stranou sporu,
 - změna výtek uplatňovaných Parlamentem během řízení,
 - odmítnutí vyslechnout navrhovatelku ze strany generálního tajemníka.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z obrácení důkazního břemene:
 - Parlament přinutil navrhovatelku prokázat, že se nedopustila žádného pochybení, přestože neměl k dispozici žádný důkaz umožňující vážně předpokládat jeho existenci.
5. Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatečnosti odůvodnění:
 - jediným uplatněným důvodem je zveřejněný organizačního schématu, které ale nic nedokazuje.
6. Šestý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zásahu do zásad právní jistoty a legitimního očekávání:
 - žádné pravidlo nestanoví seznam písemností, jež je třeba předložit, a navrhovatelka tak podléhá svévoli Parlamentu.
7. Sedmý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zásahu do občanských práv parlamentních asistentů:
 - Parlament asistentům zakazuje politickou činnost.
8. Osmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z diskriminačního zacházení, „*fumus persecutionis*“ a zneužití pravomoci:
 - s navrhovatelkou bylo řízení vedeno z důvodu politických nesympatií předsedy Evropského parlamentu.
9. Devátý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zásahu do nezávislosti poslanců:
 - práce parlamentního asistenta se neomezuje na práci v legislativní oblasti.

10. Desátý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze skutkové nepodloženosti:

- Parlament se spokojil s odpovědí, že písemnosti předané navrhovatelkou nic neprokazují, třebaže uvedené dokumenty prokazovaly práci asistenta,
- Parlament nemůže prokázat svá tvrzení.

11. Jedenáctý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady proporcionality:

- organizační schéma (výchozí bod řízení zahájených předsedou Parlamentu) bylo zveřejněno v únoru 2015, ale k neoprávněnému vyplacení částek došlo v srpnu 2014.

Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-86/18)

(2018/C 161/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Ondrušek, F. Thiran, G. von Rintelen, zmocněnci)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nejpozději do 18. dubna 2016 neuvedlo v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, s. 1), nebo každopádně o těchto předpisech neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 51 uvedené směrnice;
- uložit Lucemburskému velkovévodství podle čl. 260 odst. 3 SFEU zaplacení penále ve výši 12 920 eur za každý den, počínaje dnem vyhlášení rozsudku v této věci, za nesplnění povinnosti sdělit opatření provádějící směrnicí 2014/23/EU;
- uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Na základě čl. 51 odst. 1 směrnice 2014/23/EU byly členské státy povinny uvést v účinnost předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 18. dubna 2016. Vzhledem k tomu, že Lucembursko opatření provádějící směrnicí nesdělilo, rozhodla se Komise obrátit se na Soudní dvůr.
 2. Ve své žalobě Komise navrhuje, aby bylo Lucembursku uloženo denní penále ve výši 12 920 eur. Výše penále byla vypočtena s přihlédnutím k závažnosti a době trvání protiprávního jednání, jakož i odrazujícím účinku v závislosti na platební schopnosti tohoto členského státu.
-

Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství**(Věc C-87/18)**

(2018/C 161/22)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, zmocněnci)*Žalované:* Lucemburské velkovévodství**Návrhová žádání žalobkyně**

- Určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nejpozději do 18. dubna 2016 neuvedlo v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, s. 65), nebo každopádně o těchto předpisech neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 90 odst. 1 uvedené směrnice;
- uložit Lucemburskému velkovévodství podle čl. 260 odst. 3 SFEU zaplacení penále ve výši 11 628 eur za každý den, počínaje dnem vyhlášení rozsudku v této věci, za nesplnění povinnosti sdělit opatření provádějící směrnici 2014/24/EU;
- uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Na základě čl. 90 odst. 1 směrnice 2014/24/EU byly členské státy povinny uvést v účinnost předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 18. dubna 2016. Vzhledem k tomu, že Lucembursko opatření provádějící směrnici nesdělilo, rozhodla se Komise obrátit se na Soudní dvůr.
2. Ve své žalobě Komise navrhuje, aby bylo Lucembursku uloženo denní penále ve výši 11 628 eur. Výše penále byla vypočtena s přihlédnutím k závažnosti a době trvání protiprávního jednání, jakož i odrazujícím účinku v závislosti na platební schopnosti tohoto členského státu.

Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství**(Věc C-88/18)**

(2018/C 161/23)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, zmocněnci)*Žalované:* Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Lucemburské velkovodství tím, že nejpozději do 18. dubna 2016 neuvedlo v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, s. 243), nebo v každém případě tím, o těchto předpisech neuvědomilo Komisi, porušilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 106 odst. 1 uvedené směrnice,
- uložit Lucemburskému velkovodství v souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU zaplacení penále ve výši 11 628 eur za den ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci pro nesplnění povinnosti sdělit opatření provádějící směrnicí 2014/25/EU,
- uložit Lucemburskému velkovodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Členské státy byly podle čl. 106 odst. 1 směrnice 2014/25/EU povinny uvést v platnost předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 18. dubna 2016. Vzhledem k tomu, že Lucembursko neoznámilo Komisi opatření provádějící tuto směrnici, tento orgán se rozhodl předložit věc Soudnímu dvoru.
2. Ve své žalobě Komise navrhuje uložit Lucembursku denní penále ve výši 11 628 eur. Při výpočtu výše penále byla zohledněna závažnost a délka trvání nesplnění povinnosti, jakož i k odstrašující účinek závisející na platební schopnosti tohoto členského státu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 9. února 2018 – Sociale Verzekeringsbank (Svb) v. F. van den Berg, H.D. Giessen

(Věc C-95/18)

(2018/C 161/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Žalovaný: F. van den Berg, H.D. Giesen

Předběžné otázky

- 1 a) Je třeba články 45 a 48 SFEU vykládat v tom smyslu, že v takových případech, jako je projednávaný případ, brání vnitrostátní právní úpravě jako je čl. 6a písm. b) AOW? ⁽¹⁾ Tato právní úprava vede k tomu, že rezident v Nizozemsku není pojištěn v systému sociálního zabezpečení tohoto státu bydliště, pokud vykonává pracovní činnost v jiném členském státě a na základě článku 13 nařízení č. 1408/71 ⁽²⁾ se na něj vztahují právní předpisy sociálního zabezpečení státu zaměstnání. Projednávané případy se vyznačují tím, že dotčené osoby na základě zákonné právní úpravy státu zaměstnání nemají na základě omezeného rozsahu svého zaměstnání v tomto státě nárok na starobní důchod.

- b) Je pro zodpovězení otázky 1a relevantní, že pro rezidenta státu bydliště, který není příslušný podle článku 13 nařízení č. 1408/71, neexistuje povinnost odvádět příspěvek do systému sociálního zabezpečení tohoto státu bydliště? Pro období, v němž rezident vykonává pracovní činnost v jiném členském státě, se totiž na něj na základě článku 13 nařízení č. 1408/71 vztahuje pouze systém sociálního zabezpečení státu zaměstnání, a rovněž vnitrostátní nizozemské právní předpisy nestanoví v takovém případě povinnost platit příspěvek.
- 2) Je pro zodpovězení otázky 1 relevantní skutečnost, že dotčené osoby mohly uzavřít dobrovolné pojištění podle AOW nebo požádat SvB o uzavření dohody ve smyslu článku 17 nařízení č. 1408/71?
- 3) Brání článek 13 nařízení č. 1408/71 tomu, aby takové osobě, jako je manželka H.R. Giesena, která před 1. lednem 1989 byla v rámci posouzení pouze na základě vnitrostátních právních předpisů ve svém státě bydliště, tedy v Nizozemsku, pojištěna podle AOW, vznikl na základě tohoto pojištění nárok na starobní důchod, pokud se jedná o období, v nichž se podle tohoto ustanovení nařízení na ni vztahovaly kvůli zaměstnání v jiném členském státě právní předpisy tohoto státu zaměstnání? Nebo je nárok na dávku na základě AOW třeba považovat za nárok na dávku, který podle vnitrostátního práva nesouvisí s podmínkami zaměstnání a pojištění ve smyslu rozsudku Bosmann⁽³⁾, takže úvahy v tomto rozsudku se mohou v tomto případě použít?

⁽¹⁾ Algemene ouderdomswet (obecný zákon o důchodovém pojištění, dále jen „AOW“)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. 1971, L 149, s. 2).

⁽³⁾ EU:C:2008:290

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 9. února 2018 – Sociale Verzekeringsbank (Svb) v. C.E. Franzen

(Věc C-96/18)

(2018/C 161/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Žalovaný: C.E. Franzen

Předběžné otázky

- 1) Je třeba články 45 a 48 SFEU vykládat v tom smyslu, že v takovém případě, jako je projednávaný případ, brání vnitrostátní právní úpravě jako je čl. 6a písm. b) AKW⁽¹⁾? Tato právní úprava vede k tomu, že rezident v Nizozemsku není pojištěn v systému sociálního zabezpečení tohoto státu bydliště, pokud vykonává pracovní činnost v jiném členském státě a na základě článku 13 nařízení č. 1408/71⁽²⁾ se na něj vztahují právní předpisy sociálního zabezpečení státu zaměstnání. Projednávaný případ se vyznačuje tím, že dotčená na základě zákonné právní úpravy státu zaměstnání nemá na základě omezeného rozsahu svého zaměstnání v tomto státě nárok na příspěvek na dítě.

- 2) Je pro zodpovězení předchozí otázky relevantní, že dotčená mohla požádat SVB o uzavření dohody ve smyslu článku 17 nařízení č. 1408/71?

⁽¹⁾ Algemene Kinderbijslagwet (obecný zákon o přídavku na dítě, dále jen „AKW“)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. 1971, L 149, s. 2).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 12. února 2018 –
Línea Directa Aseguradora S. A. v. Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros**

(Věc C-100/18)

(2018/C 161/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Línea Directa Aseguradora S. A.

Odpůrkyně: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Předběžné otázky

- 1) Odporuje článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění ⁽¹⁾ výklad, podle kterého povinné pojištění kryje škody způsobené požárem stojícího vozidla, pokud byl požár způsoben mechanismy nezbytnými k plnění dopravní funkce vozidla?
- 2) Je-li odpověď na předchozí otázku záporná, odporuje článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění výklad, podle kterého povinné pojištění kryje škody způsobené požárem vozidla, pokud požár nelze spojovat s předchozím pohybem, takže nelze určit, že souvisí s cestou?
- 3) Je-li odpověď na druhou otázku záporná, odporuje článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění výklad, podle kterého povinné pojištění kryje škody způsobené požárem vozidla, pokud je vozidlo zaparkováno v uzavřené soukromé garáži?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 263, s. 11.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Španělsko) dne 13. února 2018 – Domingo Sánchez Ruiz v. Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Věc C-103/18)

(2018/C 161/27)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: Domingo Sánchez Ruiz

Žalovaný: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Předběžné otázky

- 1) Lze situaci popsanou v projednávané věci (kdy zaměstnavatel ve veřejném sektoru nedodržuje lhůty stanovené právní úpravou a tak opakovaně uzavírá pracovní smlouvy na dobu určitou nebo udržuje jejich dočasnou povahu tím, že upravuje postavení zaměstnanců změnou jejich postavení z příležitostného na dočasného či náhradního zaměstnance) považovat za nezákonné jednání spočívající v opakovaném obnovování pracovních smluv, a tedy za situaci popsanou v ustanovení 5 rámcové dohody, která je přílohou směrnice 1999/70/ES (¹)?
- 2) Lze rámcovou dohodu o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES, vykládat ve vztahu k zásadě efektivit vykládat v tom smyslu, že je brání vnitrostátním procesním předpisům, které od zaměstnance na dobu určitou vyžadují aktivní podání námitek či žaloby (týkající se všech opakovaných změn postavení a propuštění), přičemž pouze při splnění tohoto předpokladu je zaměstnanec chráněn směrnicí Společenství a může uplatňovat práva přiznaná unijním právním řádem?
- 3) S ohledem na skutečnost, že potřeba obsadit ve veřejném sektoru a při výkonu základních služeb neobsazená pracovní místa a pracovní místa volná z důvodu pracovní neschopnosti či dovolené (...) je v podstatě „trvalá“, a je tedy třeba vymezit pojem „objektivní důvod“ pro uzavírání smluv na dobu určitou:
 - a. Lze mít za to, že je v rozporu se směrnicí 1999/70/ES [ustanovení 5 odst. 1 písm. a)] a že tedy neexistuje objektivní důvod k tomu, aby se zaměstnancem byly opakovaně uzavírány po sobě jdoucí smlouvy na dobu určitou, v situaci, kdy pracuje každý či téměř každý den v roce na základě po sobě jdoucích a opakovaných jmenování/přijetí, které stabilně po sobě následují v průběhu řady let, přičemž jsou vždy splněny důvody pro přijetí zaměstnance?
 - b. Musí být považována za trvalou a nikoli dočasnou potřeba, která jako taková nezakládá „objektivní důvod“ podle ustanovení 5 odst. 1 písm. a), na základě výše uvedených kritérií; jinými slovy z existence mnoha jmenování a přijetí v průběhu řady let, jakož i z existence systémové chyby, která se projevuje procentním podílem zaměstnanců na dobu určitou v dotčeném odvětví (a/nebo) tím, že je tato potřeba zpravidla pokrývána dočasnými zaměstnanci, takže se stávají stabilní a zásadní součástí rozvoje veřejné služby?
 - c. Nebo lze mít za to, že pro určení časového limitu je v zásadě třeba pouze řídit se doslovným výkladem předpisu, který upravuje využívání dočasných zaměstnanců a který stanoví, že zaměstnanec lze jmenovat z důvodů nezbytnosti, naléhavosti či pro účely rozvoje programů dočasné, přechodné či mimořádné povahy; stručně řečeno, že k existenci objektivního důvodu musí využití dočasných zaměstnanců nastat za uvedených výjimečných okolností, přičemž se tak nestává a dochází tedy ke zneužití, když takové využití není konkrétní, příležitostné či náhodné?
- 4) Lze v souladu s rámcovou dohodou, která je přílohou směrnice 1999/70/ES, považovat za objektivní důvod pro přijetí a opakované obnovení smlouvy na dobu určitou specialistů v oboru informačních technologií, důvody nezbytnosti, naléhavosti či důvody rozvoje programů dočasné, přechodné či mimořádné povahy, pokud uvedení zaměstnanci veřejné správy vykonávají trvale a stabilně činnosti, které jsou charakteristické pro zaměstnance na dobu neurčitou, aniž by Administración jako zaměstnavatel stanovila maximální limity pro tato jmenování, splnil zákonné povinnosti obsadit tato pracovní místa zaměstnanci na dobu neurčitou, nebo stanovil jakékoli rovnocenné opatření k zabránění a předcházení zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou, takže IT specialisté zaměstnaní na dobu určitou poskytují služby po dobu, která v projednávané věci dosahuje nepřerušené doby 17 let?
- 5) Je s rámcovou dohodou o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou přílohu směrnice Rady 1999/70/ES, a výkladem Soudního dvora Evropské unie, slučitelná judikatura Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) v rozsahu, v němž bez zohlednění dalších kritérií stanoví existenci objektivního důvodu jmenování odkazem na jeho dočasnou povahu, či konstatuje nemožnost porovnání s kariérním úředníkem s ohledem na odlišný právní režim, systém přístupu k zaměstnání či samotnou neomezenou dobu zaměstnání kariérních úředníků a dočasnost zaměstnání na dobu určitou?

- 6) Má v situaci, kdy vnitrostátní soud konstatoval zneužití opakovaného uzavírání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou ze strany Servicio Madrileño de Salud (dále jen „SERMAS“) s cílem pokrýt trvalé a strukturální potřeby poskytování služeb zaměstnanců na dobu neurčitou a kdy ve vnitrostátním právním řádu neexistuje žádné účinné opatření pro potrestání takového zneužívání a odstranění následků porušení předpisu Společenství, být ustanovení 5 rámcové dohody, která je přílohou směrnice 1999/70/ES, vykládána v tom smyslu, že požaduje, aby vnitrostátní soud přijal účinné a odrazující opatření k zajištění potřebného účinku rámcové dohody a tím potrestal takové zneužití a odstranil následky porušení unijního předpisu, a zároveň neuplatnil vnitrostátní právní úpravu, která tomu brání?

V případě kladné odpovědi a jak uvádí bod 41 rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. září 2016 ve věcech C-184/15 a C-197/15 ⁽²⁾:

Je v souladu s cíli směrnice 1999/70/ES, jako opatření k zabránění a potrestání zneužívání po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou a k odstranění následků porušení unijního práva, přeměna dočasného/příležitostného/náhradního pracovního poměru na trvalý pracovní poměr, ať už jmenováním stálého zaměstnance veřejné správy či zaměstnance veřejné správy na dobu neurčitou se stejnou stabilitou zaměstnání jakou mají srovnatelní stálí zaměstnanci?

- 7) Lze v případě zneužití opakovaného uzavírání dočasných pracovních smluv přeměnu dočasného pracovního poměru na trvalý či stálý pracovní poměr vykládat v tom smyslu, že splňuje cíle směrnice 1999/70/ES a její rámcové dohody, pouze pokud dočasný zaměstnanec dotčený zneužitím získá stejné pracovní podmínky jako stálý zaměstnanec (ve věcech sociálního zabezpečení, kariérního postupu, obsazování volných pracovních míst, odborného vzdělávání, dovolené, služebního postavení, licencí a povolení, pasívních práv a ukončení pracovního poměru, jakož i účasti ve výběrových řízeních organizovaných za účelem obsazení volných pracovních míst a kariérního postupu) na základě zásady stability a neodvolatelnosti, se všemi právy a povinnostmi v režimu rovnosti se stálými zaměstnanci v oboru informačních technologií?
- 8) Vyžaduje právo Společenství za výše popsaných okolností soudní přezkum pravomocných rozhodnutí soudů či správních orgánů, pokud jsou splněny čtyři podmínky stanovené v rozsudku ze dne 13. ledna 2004, Kühne & Heitz NV ⁽³⁾: 1) Podle španělského práva má Administración a soudy mají pravomoc přezkumu, avšak s omezeními, která jej značně ztěžují či znemožňují; 2) Dotčené rozhodnutí se stalo konečným v důsledku rozsudku vnitrostátního soudu rozhodujícího v posledním stupni; 3) Uvedený rozsudek je s přihlédnutím k následné judikatuře Soudního dvora založen na nesprávném výkladu práva Společenství, který byl přijat, ačkoli nebyla Soudnímu dvoru podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce; 4) Dotyčná osoba se obrátila na správní orgán neprodleně poté, co se dozvěděla o uvedené judikatuře?
- 9) Mohou a musí vnitrostátní soudy, jako soudy Evropské unie zajišťující přímý účinek unijního práva v členských státech, požadovat od správních orgánů a ukládat jim, aby v rámci svých příslušných povinností přijaly opatření potřebná k odstranění vnitrostátních právních předpisů, které jsou neslučitelné s unijním právem obecně, a zejména se směrnicí 1999/70/ES a její rámcovou smlouvou?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 14. září 2016, Martínez Andrés a Castrejana López (C-184/15 a C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 13. ledna 2004, Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) v. Administración General del Estado**

(Věc C-105/18)

(2018/C 161/28)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000⁽¹⁾, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009⁽²⁾ o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Energía de Galicia (Engasa) S.A. v. Administración General del Estado**

(Věc C-106/18)

(2018/C 161/29)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Duerocanto S.L. v. Administración General del Estado

(Věc C-107/18)

(2018/C 161/30)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Duerocanto S.L.

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?

- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci těžce technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. v. Administración General del Estado**

(Věc C-108/18)

(2018/C 161/31)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?

- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica v. Administració General del Estado**

(Věc C-109/18)

(2018/C 161/32)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Žalovaná: Administració General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000 ⁽¹⁾, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládán v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 ⁽²⁾ o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, slučitelná taková daň, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že nevztahování poplatku za užívání vody na vodní elektrárny činné v povodích spadajících do jediného autonomního společenství a na ostatní spotřební využívání vody, neboť poplatek podléhá jen využívání vody pro výrobu elektrické energie, představuje zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – José Manuel Burgos Pérez a María del Amor Guinea Bueno v. Administración General del Estado

(Věc C-110/18)

(2018/C 161/33)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobci: José Manuel Burgos Pérez a María del Amor Guinea Bueno

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Endesa Generación S.A. v. Administración General del Estado

(Věc C-111/18)

(2018/C 161/34)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Endesa Generación S.A.

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) v. Administración General del Estado

(Věc C-112/18)

(2018/C 161/35)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?

- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Parc del Segre S.A. a další v. Administración General del Estado**

(Věc C-113/18)

(2018/C 161/36)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor, S.L., Hidroeléctrica Carrascosa, S.L., Hidroeléctrica del Carrión, S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga, S.L., Hidroeléctrica Santa Marta, S.L., Hyanor, S.L. a Promotora del Rec dels Quatre Pobles, S.A.

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?

- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2018 společností PGNiG Supply & Trading GmbH proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. prosince 2018 ve věci T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH v. Evropská komise

(Věc C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: PGNiG Supply & Trading GmbH (zástupce: M. Jeżewski, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 14. prosince 2017, kterým byla žaloba společnosti PGNiG Supply & Trading ve věci T-849/16 prohlášena za nepřijatelnou;
- rozhodl o přípustnosti a žalobu společnosti PGNiG Supply & Trading ve věci T-849/16, jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 6950 final ze dne 28. října 2016 o přezkumu výjimky z požadavků na přístup třetích osob a regulaci sazeb udělené pro plynovod OPAL na základě směrnice 2003/55/ES, prohlásil za přípustnou.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál podle navrhovatelky porušil čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU, neboť chybně připustil, že se rozhodnutí Evropské komise z roku 2016 nedotýká navrhovatelky bezprostředně ani osobně a že není nařizovacím aktem, což vyplývá z nesprávného výkladu povahy a účinků nové regulační výjimky z roku 2016, přičemž byl rovněž porušen čl. 36 odst. 1 písm. a) až e) směrnice o zemním plynu, neboť nebyly uplatněny podmínky pro výjimku týkající se „nových plynárenských infrastruktur“ a jejich naplnění nebylo ověřeno způsobem, který by dostatečně umožnil posoudit povahu a status výjimky zavedené na základě rozhodnutí Evropské komise z roku 2016 a nové regulační výjimky z roku 2016, protože na rozhodnutí Evropské komise z roku 2016, kterým byl změněn rozsah regulační výjimky z roku 2009, nebyl uplatněn odstavec 1. Tribunál se podle navrhovatelky nevypořádal s povahou nové regulační výjimky, což jej vedlo k nesprávnému posouzení účinku rozhodnutí Komise ve vztahu k navrhovatelce.

Došlo k nesprávnému výkladu článku 263 Smlouvy v souvislosti se závěrem, že navrhovatelka není rozhodnutím Evropské komise dotčena bezprostředně. Závěr Tribunálu, že navrhovatelka není rozhodnutím Evropské komise bezprostředně dotčena, je podle ní nesprávný. Názor Tribunálu není v souladu s dosavadní judikaturou, v níž se odkazuje na bezprostřední účinky rozhodnutí Komise ve vztahu k osobám, které nejsou vnitrostátními regulačními orgány – adresáty rozhodnutí.

Došlo k nesprávnému výkladu článku 263 Smlouvy v souvislosti se závěrem, že navrhovatelka není rozhodnutím Evropské komise dotčena osobně. Postavení navrhovatelky na trhu umožňuje v daném případě její individualizaci ve smyslu judikatury týkající se přípustnosti žalob.

Došlo k nesprávnému výkladu čl. 263 čtvrtého pododstavce *in fine* Smlouvy v souvislosti se závěrem, že sporné rozhodnutí Komise není nařizovacím aktem. Dle názoru navrhovatelky má rozhodnutí charakter nařizovacího aktu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 13. února 2018 – Telefónica Móviles España S. A. U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Věc C-119/18)

(2018/C 161/38)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Telefónica Móviles España S. A. U.

Žalovaný: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Předběžné otázky

1) Připouští článek 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES Rady, ze dne 7. března 2002, o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁾, takový výklad, podle něhož může členský stát požadovat po poskytovatelích telekomunikací ročně finanční poplatek, jaký je stanoven v článku 5 zákona č. 8/2009 o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española), za účelem podpořit financování [RTVE] s ohledem na pozitivní dopad na oblast telekomunikací, který vychází z nové právní úpravy televizního a audiovizuálního odvětví, a to zejména rozšířením služeb pevného a mobilního připojení, jakož i snížením podílu reklamy a odstraněním placeného obsahu nebo přístupu [ze strany RTVE podmíněného], s ohledem na následující okolnosti:

- tato nová právní úprava neodůvodnila existenci uvedeného pozitivního dopadu na uvedené podniky, ať už přímého či nepřímého, pro příslušný hospodářský rok, ani to nebylo prokázáno,
- tento poplatek je stanoven ve výši 0,9 % hrubých příjmů vyfakturovaných v příslušném roce a nepočítá se z příjmů získaných z poskytování audiovizuálních služeb a z reklamy, ze zvýšení příjmů, které vzešlo z těchto činností, nebo ze zisku, který tyto činnosti generují. A to s ohledem na skutečnost, že uvedený poplatek představuje daňový odvod upravený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009) v jeho původním znění a nemůže být odůvodněný v souvislosti s dotčenou audiovizuální službou, přičemž na základě uvedeného článku 5 byly v rozhodnutí napadeném projednávanou správní žalobou zamítnuty žádosti o vrácení bezdůvodného obohacení a o dodatečnou opravu daňových příznání podané žalobkyní?

2) Je uvedený poplatek požadovaný od telekomunikačních podniků působících ve Španělsku na území větším, než je území Autonomní společnosti[.] s ohledem na způsob výpočtu stanovený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009[.] na který bylo odkázáno, ve smyslu požadovaném čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES přiměřený?

- 3) Je uvedený poplatek požadovaný podle článku 5 zákona o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española) transparentní, není-li známa konkrétní činnost, kterou poskytuje [RTVE] jako univerzální nebo veřejnou službu ve smyslu čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES a její přílohy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 108, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 13. února 2018 – Orange España S. A. U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Věc C-120/18)

(2018/C 161/39)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Orange España S. A. U.

Žalovaný: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Předběžné otázky

- 1) Připouští článek 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES Rady, ze dne 7. března 2002, o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁾, takový výklad, podle něhož může členský stát požadovat po poskytovatelích telekomunikačních ročně finanční poplatek, jaký je stanoven v článku 5 zákona č. 8/2009 o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española), za účelem podpořit financování [RTVE] s ohledem na pozitivní dopad na oblast telekomunikací, který vychází z nové právní úpravy televizního a audiovizuálního odvětví, a to zejména rozšířením služeb pevného a mobilního připojení, jakož i snížením podílu reklamy a odstraněním placeného obsahu nebo přístupu [ze strany RTVE podmíněného], s ohledem na následující okolnosti:

- tato nová právní úprava neodůvodnila existenci uvedeného pozitivního dopadu na uvedené podniky, ať už přímého či nepřímého, pro příslušný hospodářský rok, ani to nebylo prokázáno,
- tento poplatek je stanoven ve výši 0,9 % hrubých příjmů vyfakturovaných v příslušném roce a nepočítá se z příjmů získaných z poskytování audiovizuálních služeb a z reklamy, ze zvýšení příjmů, které vzešlo z těchto činností, nebo ze zisku, který tyto činnosti generují. A to s ohledem na skutečnost, že uvedený poplatek představuje daňový odvod upravený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009) v jeho původním znění a nemůže být odůvodněný v souvislosti s dotčenou audiovizuální službou, přičemž na základě uvedeného článku 5 byly v rozhodnutí napadeném projednávanou správní žalobou zamítnuty žádosti o vrácení bezdůvodného obohacení a o dodatečnou opravu daňových příznání podané žalobkyní?

- 2) Je uvedený poplatek požadovaný od telekomunikačních podniků působících ve Španělsku na území větším, než je území Autonomní společnosti[.] s ohledem na způsob výpočtu stanovený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009[.] na který bylo odkázáno, ve smyslu požadovaném čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES přiměřený?

- 3) Je uvedený poplatek požadovaný podle článku 5 zákona o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española) transparentní, není-li známa konkrétní činnost, kterou poskytuje [RTVE] jako univerzální nebo veřejnou službu ve smyslu čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES a její přílohy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 108, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 14. února 2018 – Vodafone España S. A. U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Věc C-121/18)

(2018/C 161/40)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vodafone España S. A. U.

Žalovaný: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Předběžné otázky

- 1) Připouští článek 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES Rady, ze dne 7. března 2002, o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁾, takový výklad, podle něhož může členský stát požadovat po poskytovatelích telekomunikací ročně finanční poplatek, jaký je stanoven v článku 5 zákona č. 8/2009 o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española), za účelem podpořit financování [RTVE] s ohledem na pozitivní dopad na oblast telekomunikací, který vychází z nové právní úpravy televizního a audiovizuálního odvětví, a to zejména rozšířením služeb pevného a mobilního připojení, jakož i snížením podílu reklamy a odstraněním placeného obsahu nebo přístupu [ze strany RTVE podmíněného], s ohledem na následující okolnosti:

- tato nová právní úprava neodůvodnila existenci uvedeného pozitivního dopadu na uvedené podniky, ať už přímého či nepřímého, pro příslušný hospodářský rok, ani to nebylo prokázáno,
- tento poplatek je stanoven ve výši 0,9 % hrubých příjmů vyfakturovaných v příslušném roce a nepočítá se z příjmů získaných z poskytování audiovizuálních služeb a z reklamy, ze zvýšení příjmů, které vzešlo z těchto činností, nebo ze zisku, který tyto činnosti generují. A to s ohledem na skutečnost, že uvedený poplatek představuje daňový odvod upravený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009) v jeho původním znění a nemůže být odůvodněný v souvislosti s dotčenou audiovizuální službou, přičemž na základě uvedeného článku 5 byly v rozhodnutí napadeném projednávanou správní žalobou zamítnuty žádosti o vrácení bezdůvodného obohacení a o dodatečnou opravu daňových příznání podané žalobkyní?

- 2) Je uvedený poplatek požadovaný od telekomunikačních podniků působících ve Španělsku na území větším, než je území Autonomní společnosti[.] s ohledem na způsob výpočtu stanovený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009[.] na který bylo odkázáno, ve smyslu požadovaném čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES přiměřený?

- 3) Je uvedený poplatek požadovaný podle článku 5 zákona o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española) transparentní, není-li známa konkrétní činnost, kterou poskytuje [RTVE] jako univerzální nebo veřejnou službu ve smyslu čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES a její přílohy?

(¹) Úř. věst. 2002, L 108, s. 21.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2018 společností HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 13. prosince 2017 ve věci T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH v. Rada Evropské unie

(Věc C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (zástupce: M. Schlingmann, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

v plném rozsahu zrušil rozsudek Tribunálu (třetího senátu) ze dne 13. prosince 2017 ve věci T-692/15 HTTS Trade Trust & Shipping GmbH v. Rada Evropské unie, za podpory Evropské komise a

uložil Radě:

1. zaplatit navrhovatelce náhradu škody ve výši 2 516 221,50 eur za majetkovou a nemajetkovou újmu z důvodu zařazení navrhovatelky na seznam osob, subjektů a orgánů v příloze V nařízení (ES) č. 423/2007 (¹) a příloze VIII nařízení (EU) č. 961/2010 (²);
2. zaplatit navrhovatelce úroky z prodlení vypočtené na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace zvýšené o dva procentní body od 17. října 2015 až do úplného zaplacení výše uvedené částky;
3. nahradit náklady řízení, zejména nahradit náklady navrhovatelky.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka zakládá svůj kasační opravný prostředek na porušení unijního práva ze strany Tribunálu.

Konkrétně uplatňuje následující porušení unijního práva:

- Tribunál se tím, že ve prospěch Rady zohlednil okolnosti a informace, které Radě předložila až po přijetí protiprávních opatření, a částečně až v řízení o kasačním opravném prostředku, dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o datum relevantní pro posouzení.
- Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že dospěl k závěru, že existovaly indicie, že bylo přinejmenším pravděpodobné, že navrhovatelka „je vlastněna či ovládána jiným subjektem [v tomto případě IRISL]“. Tribunál zejména použil nesprávné kritérium posouzení, nesprávně zohlednil informace Rady, které tato k datu posouzení vůbec neměla, nestanovil stupeň (údajného) ovládnutí nebo intenzitu kontroly a indicie nesprávně posoudil.

- Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že se domníval, že nařízení č. 668/2010⁽³⁾ je legální v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.
- Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že se domníval, že nedostatečné odůvodnění opatření přijatých vůči navrhovatelce v zásadě nemůže zakládat odpovědnost EU a nesprávně upustil od přezkumu, zda došlo k porušení práva na účinnou soudní ochranu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. 2010, L 281, s. 1).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2010, L 195, s. 25).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2018 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu
(prvního senátu) vydanému dne 5. prosince 2017 ve věci T-728/16, Tuerck v. Komise**

(Věc C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, B. Mongin, L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Sabine Tuerck

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (prvního senátu) ze dne 5. prosince 2017 ve věci T-728/16, Tuerck v. Komise;
- zamítl žalobu v prvním stupni;
- uložil odpůrkyni v řízení o kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení v prvním stupni;
- uložil S. Tuerck náhradu nákladů tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Pokud jde o postupy převodu důchodových nároků nabytých ve vnitrostátním důchodovém systému do důchodového systému úředníků Evropské unie, jak je stanoven v čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie, vychází první důvod kasačního opravného prostředku z toho, že Tribunál nezohlednil judikaturu Soudního dvora ve věci *Radek Časta* (rozsudek ze dne 5. prosince 2013, 2013, C-166/12, body 24, 28 a 31), podle níž se operace spočívající v přepočtu kapitálové hodnoty důchodových nároků vzniklých ve vnitrostátním důchodovém systému na počet let služby započitatelných v důchodovém systému řídí unijním právem. Tato operace zahrnuje zohlednění zhodnocení kapitálových nároků v období mezi podáním žádosti a datem skutečného převodu stanoveným podle služebního řádu. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že Komise nebyla oprávněna snížit zhodnocení kapitálu za dobu mezi podáním žádosti o převod a dnem skutečného převodu. Tribunál se tím, že rozhodl, že Komise neměla pravomoc k tomuto snížení, dopustil porušení čl. 11 odst. 2 druhého pododstavce přílohy VIII služebního řádu, nezohlednil pravomoc, kterou Komisi tento článek přiznává, a dopustil se nesprávného právního posouzení.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, které spočívá v tom, že odpočet kapitálového zhodnocení lze uskutečnit podle jiné sazby, než je sazba stanovená ve služebním řádu, a pouze z převáděné částky. Odpočet kapitálového zhodnocení je však třeba provádět v souladu se služebním řádem, který ukládá povinnost respektovat zachování pojistně matematické rovnováhy a za tímto účelem stanoví použití sazby ve výši 3,1 %. Tribunál se navíc tím, že odkazoval k „převoditelné“ části, přestože čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu uvádí, že převod částek důchodových nároků dotčené osoby na roky služby započitatelné pro důchod se provede na základě skutečně převedeného kapitálu, dopustil porušení tohoto ustanovení a nezohlednil rozsudek Tribunálu vydaný v řízení o kasačním opravném prostředku dne 13. října 2015 ve věci *Komise v. Verile a Gjergij* (T-104/14 P).

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, které spočívá v tom, že byla upřednostněna obecná prováděcí ustanovení, které Komise přijala k provádění služebního řádu, před služebním řádem jako takovým, který je jim nadřazený, a z porušení povinnosti uvést odůvodnění. V první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál vyložil obecná prováděcí ustanovení v rozporu se zněním ustanovení služebního řádu, které má být prováděno jejími obecnými prováděcími ustanoveními, a porušil zásadu, podle níž služební řád, jak byl vyložen v rozsudku Soudního dvora ve věci *Radek Časta*, neumožňuje započtení částek, které materiálně nepředstavují důchodové nároky. Ve druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál porušil povinnost uvést odůvodnění, když prostřednictvím rozporných důvodů konstatoval, že vnitrostátní instituce důchodového pojištění prokázala zhodnocení kapitálu mezi podáním žádosti o převod a dnem skutečného převodu.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jichž se měl dopustit Tribunál, když konstatoval existenci bezdůvodného obohacení, k němuž nedošlo. Zaprvé, Tribunál měl za to, že by došlo k bezdůvodnému obohacení, pokud by byla na započitatelné roky důchodu převedena pouze část převedeného kapitálu, i když se tento převod posuzuje k okamžiku podání žádosti a od tohoto okamžiku se řídí režimem „fiktivního“ fondu založeného na systému kapitalizace. Ve druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku se Komise dovolává porušení povinnosti uvést odůvodnění, jež spočívá v tom, že Tribunál konstatoval existenci bezdůvodného obohacení, aniž by vysvětlil opodstatněnost tohoto konstatování s ohledem na argument Komise, podle nějž byla částka, která překračovala použití sazby 3,1 %, vrácena dotčené úřednici zpět.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 23. února 2018 – Skype Communications Sàrl v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Věc C-142/18)

(2018/C 161/43)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Skype Communications Sàrl

Žalovaný: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Předběžné otázky

1) Má být definice služby elektronických komunikací stanovená v čl. 2 písm. c) směrnice 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁾, ve znění pozdějších předpisů, chápána v tom smyslu, že internetovou hlasovou službu VoIP (*Voice over Internet Protocol*) nabízenou prostřednictvím počítačového programu, kdy je volání ukončováno ve veřejné (komutované) telefonní síti připojením na číslo pevné linky nebo mobilního telefonu zahrnuté ve vnitrostátním číslovacím plánu veřejných telefonních sítí (ve formě podle technického doporučení E.164), je třeba považovat za službu elektronických komunikací, nehledě na skutečnost, že služba připojení na internet, jehož prostřednictvím přistupuje uživatel k uvedené službě VoIP, je sice sama o sobě službou elektronických komunikací, avšak poskytovatel počítačového programu přitom poskytuje danou službu za úplaty a uzavírá smlouvy s poskytovateli telekomunikačních služeb, kteří mají řádné oprávnění k přenosu a ukončování volání směřujících do veřejné (komutované) telefonní sítě, která umožňuje ukončovat volání na pevnou linku nebo číslo mobilního telefonu zahrnuté ve vnitrostátním číslovacím plánu veřejných telefonních sítí?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, zůstane odpověď beze změny, pokud vezmeme v úvahu skutečnost, že funkce počítačového programu umožňující hlasové volání je pouze jednou z jeho funkcí, přičemž daný program lze užívat i bez ní?
- 3) V případě kladné odpovědi na první dvě otázky, zůstane odpověď na první otázku beze změny, pokud vezmeme v úvahu skutečnost, že poskytovatel dané služby ve svých všeobecných podmínkách stanoví, že nepřijímá odpovědnost vůči konečnému zákazníkovi za přenos signálů?
- 4) V případě kladné odpovědi na první tři otázky, zůstane odpověď na první otázku beze změny, pokud vezmeme v úvahu skutečnost, že poskytovaná služba splňuje i definici „služby informační společnosti“?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 23. února 2018 –
Regards Photographiques SARL v. Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Věc C-145/18)

(2018/C 161/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Regards Photographiques SARL

Odpůrce: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Předběžné otázky

- „— Je třeba články 103 a 311 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 ⁽¹⁾, jakož i bod 7 části A její přílohy IX vykládat v tom smyslu, že ukládají pouze to, že k tomu, aby se na fotografie vztahovala snížená sazba daně z přidané hodnoty, musí být pořízené autorem, jím nebo pod jeho dohledem vyvolané, signované a číslované v maximálním počtu třiceti exemplářů všech rozměrů a nosných materiálů?
- V případě kladné odpovědi na první otázku, mohou přesto členské státy vyloučit ze snížené sazby daně z přidané hodnoty fotografie, které nemají navíc umělecký charakter?
- V případě záporné odpovědi na první otázku: jaké další podmínky musí fotografie splňovat, aby se na ně mohla vztahovat snížená sazba daně z přidané hodnoty? Musí vykazovat mimo jiné umělecký charakter?
- Musí být tyto podmínky vykládány v rámci Evropské unie jednotně anebo odkazují na právo každého členského státu, zejména v oblasti duševního vlastnictví?“

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalsko) dne 26. února 2018 – Agostinho da Silva Martins v. Dekra Claims Services Portugal SA

(Věc C-149/18)

(2018/C 161/45)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal da Relação de Lisboa

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Agostinho da Silva Martins

Žalovaná v prvním stupni: Dekra Claims Services Portugal SA

Předběžné otázky

- (a) Musí mít právní úprava platná v Portugalsku přednost jakožto odchylné imperativní ustanovení ve smyslu článku 16 nařízení „Řím II“⁽¹⁾?
- (b) Představuje uvedené ustanovení právní předpis Společenství, který stanoví kolizní normy, ve smyslu článku 27 nařízení „Řím II“?
- (c) Musí být ve vztahu k portugalskému občanovi, jenž byl poškozen v dopravní nehodě ve Španělsku, uplatněna právní úprava promlčení stanovená v čl. 498 odst. 3 portugalského občanského zákoníku ve smyslu článku 28 směrnice 2009/103/ES⁽²⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II)
Úř. věst. 2007, L 199, s. 40

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění
Úř. věst. 2009, L 263, s. 11

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2018 Crédit mutuel Arkéa proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2017 ve věci T-712/15 Crédit mutuel Arkéa v. Evropská centrální banka

(Věc C-152/18 P)

(2018/C 161/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Crédit mutuel Arkéa (zástupce: H. Savoie, avocat)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka, Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek ze dne 13. prosince 2017 (T-712/15), kterým Tribunál zamítl návrh Crédit mutuel Arkéa znějící na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 5. října 2015 (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28) stanovující obezřetnostní požadavky pro Groupe Crédit Mutuel.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody vycházející z:

- nesprávného právního posouzení spočívajícího v závěru Tribunálu, že čl. 2 odst. 21 písm. c) nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu umožňuje ECB provádět konsolidovaný obezřetnostní dohled nad institucemi přidruženými k ústřednímu subjektu, i když daná instituce nemá postavení úvěrové instituce;
- nesprávné právní kvalifikace skutkového stavu spočívající v závěru Tribunálu, že Crédit mutuel představuje skupinu podléhající obezřetnostnímu dohledu, neboť splňuje podmínky stanovené v čl. 10 odst. 1 nařízení č. 575/2013⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. února 2018 Crédit mutuel Arkéa proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2017 ve věci T-52/16 Crédit mutuel Arkéa v. Evropská centrální banka

(Věc C-153/18 P)

(2018/C 161/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Crédit mutuel Arkéa (zástupce: H. Savoie, avocat)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka, Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek ze dne 13. prosince 2017 (T-52/16), kterým Tribunál zamítl návrh Crédit mutuel Arkéa znějící na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. prosince 2015 (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40) stanovující obezřetnostní požadavky pro Groupe Crédit Mutuel.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody vycházející z:

- nesprávného právního posouzení spočívajícího v závěru Tribunálu, že čl. 2 odst. 21 písm. c) nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu umožňuje ECB provádět konsolidovaný obezřetnostní dohled nad institucemi přidruženými k ústřednímu subjektu, i když daná instituce nemá postavení úvěrové instituce;
- nesprávné právní kvalifikace skutkového stavu spočívající v závěru Tribunálu, že Crédit mutuel představuje skupinu podléhající obezřetnostnímu dohledu, neboť splňuje podmínky stanovené v čl. 10 odst. 1 nařízení č. 575/2013⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. března 2018 – Ilmārs Rimšēvičs v. Lotyšská republika**(Věc C-202/18)**

(2018/C 161/48)

Jednací jazyk: lotyština

Účastníci řízení*Žalobce:* Ilmārs Rimšēvičs (zástupci: S. Vārpiņš, I. Pazare, M. Kvēps, advokáti)*Žalovaná:* Lotyšská republika**Návrhová žádání žalobce**

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že výkon funkce guvernéra Latvijas Banka (Lotyšská banka, Lotyšsko) byl žalobci rozhodnutím Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (Úřad pro prevenci a potírání korupce, Lotyšsko), přijatým jménem Lotyšské republiky dne 19. února 2018, o uplatnění zajišťovacích opatření, ukončen protiprávně;
- určil, že zajišťovací opatření spočívající v zákazu vykonávání určitých profesních činností, kterým bylo žalobci zakázáno vykonávat funkce guvernéra Lotyšské banky a využívat práv, jež mu z tohoto titulu příslušela, a které bylo vůči žalobci uplatněno na základě rozhodnutí Úřadu pro prevenci a potírání korupce, přijatého jménem Lotyšské republiky dne 19. února 2018, o uplatnění zajišťovacích opatření, je protiprávní;
- určil, že omezení výkonu funkcí člena Rady guvernérů Evropské centrální banky a práv, jež mu z tohoto titulu příslušela, která byla vůči němu uplatněna jako důsledek rozhodnutí Úřadu pro prevenci a potírání korupce, přijatého jménem Lotyšské republiky dne 19. února 2018, o uplatnění zajišťovacích opatření, jsou protiprávní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Žalobce namítá protiprávnost rozhodnutí, které dne 19. února 2018 přijal orgán lotyšského státu pověřený vyšetřováním, a sice Úřad pro prevenci a potírání korupce, jenž je součástí struktur výkonné moci, a kterým mu byl ukončen výkon funkce guvernéra Lotyšské banky na dobu neurčitou. Rozhodnutí ukončit mu výkon funkce bylo přijato jménem lotyšského státu. Ukončením výkonu funkce guvernéra Lotyšské banky byl žalobci *ex officio* ukončen i výkon funkce člena Rady guvernérů Evropské centrální banky.
2. Ukončením výkonu funkce žalobce došlo přinejmenším k níže uvedeným protiprávním jednáním.
3. Zprvė tím, že byl žalobci ukončen výkon funkce guvernéra Lotyšské banky a člena Rady guvernérů Evropské centrální banky, došlo k porušení článku 14.2. protokolu č. 4 ke Smlouvě o fungování Evropské unie, o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, jelikož v okamžiku, kdy mu byl ukončen výkon funkce, nebyl splněn žádný z požadavků stanovených v citovaném článku pro odvolávání guvernérů národních centrálních bank (tedy aby daný guvernér přestal splňovat podmínky požadované k výkonu své funkce nebo aby se dopustil vážného pochybení).
4. Zadruhé tím, že byl žalobci ukončen výkon funkce guvernéra Lotyšské banky, došlo i k porušení článku 22 likums „Par Latvijas Banku“ (zákon o Lotyšské bance), tedy právního aktu, kterým se provádí Smlouva o fungování Evropské unie. V okamžiku přijetí zmíněného rozhodnutí nebyl splněn žádný z požadavků stanovených v citovaném článku pro ukončení výkonu funkce guvernéra Lotyšské banky (v první řadě jde o odstoupení z funkce; ve druhé řadě o požadavek stanovený v článku 14.2. statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky a týkající se dopuštění se vážného pochybení, kdy o odvolání guvernéra Lotyšské banky z funkce může rozhodnout parlament poté, co odsuzující rozsudek nabude právní moci; nebo ve třetí řadě o ostatní požadavky stanovené v citovaném článku 14.2.). Navíc i navzdory tomu, že jediným, kdo podle citovaného zákona může guvernérovi Lotyšské banky ukončit výkon funkce, je Parlament Lotyšské republiky, nebyl žalobci ukončen výkon této funkce parlamentem, nýbrž orgánem Lotyšské republiky pověřeným vyšetřováním, jenž je součástí struktur výkonné moci.

5. Zatřetí Úřad pro prevenci a potírání korupce tím, že při ukončení výkonu funkce guvernéra Lotyšské banky žalobci uvedl, že žalobce v Radě guvernérů Evropské centrální banky nejednal nezávisle a v zájmu Evropské centrální banky, nýbrž vykonával pravomoci guvernéra Lotyšské banky a jednal v zájmu této banky, vyložil unijní právo nesprávně. Článek 13 Smlouvy o fungování Evropské unie přitom stanoví, že Evropská centrální banka je jedním z orgánů Evropské unie.

Při plnění svých úkolů mohou úředníci orgánů Evropské unie vykonávat jen pravomoci stanovené v unijní právní úpravě a mohou jednat jen v zájmu těchto orgánů. Nepřísluší vnitrostátní právní úpravě, aby určovala činnosti připadající úředníkům orgánů Evropské unie, takže při plnění úkolů úředníka orgánů Evropské unie není možné vykonávat pravomoci svěřené vnitrostátními právními akty.

Článek 130 Smlouvy o fungování Evropské unie, který zaručuje nezávislost Evropské centrální banky, vylučuje, aby guvernéř Lotyšské banky mohl při výkonu svých funkcí člena Rady guvernérů Evropské centrální banky jednat jako představitel Lotyšské banky a postupovat (striktně) v jejím zájmu nebo v zájmu Lotyšské republiky.

Žaloba podaná dne 3. dubna 2018 – Evropská centrální banka v. Lotyšská republika

(Věc C-238/18)

(2018/C 161/49)

Jednací jazyk: lotyština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská centrální banka (zástupci: C. Zilioli, C. Kroppenstedt a K. Kaiser, zmocněnci, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, advokát)

Žalovaná: Lotyšská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Evropská centrální banka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- v souladu s čl. 24 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie a s článkem 62 jednacího řádu Soudního dvora vyzval Lotyšskou republiku, aby předložila veškeré relevantní informace související s probíhajícím vyšetřováním, které proti guvernérovi Latvijas Banka (Lotyšská banka, Lotyšsko) vede Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (Úřad pro prevenci a potírání korupce, Lotyšsko);
- na základě článku 14.2. statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky určil, že Lotyšská republika tím, že:
 - odvolala guvernéra Lotyšské banky z funkce dříve, než byl po meritorním projednání věci nezávislým soudem vyhlášen odsuzující rozsudek a,
 - potvrdí-li to informace poskytnuté Lotyšskou republikou, aniž nastaly výjimečné okolnosti, které by v projednávané věci odůvodňovaly odvolání z funkce,

porušila druhý pododstavec citovaného článku;

- uložil Lotyšské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

ECB tvrdí, že Lotyšská republika tím, že odvolala guvernéra Lotyšské banky z funkce a uplatnila vůči němu předběžné zajišťovací opatření, aniž měla k dispozici odsuzující rozsudek vyhlášený nezávislým soudem po meritorním projednání věci, porušila druhý pododstavec článku 14.2. statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2018 – De Capitani v. Parlament

(Věc T-540/15) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se probíhajícího legislativního postupu — Třístranná jednání — Tabulka o čtyřech sloupcích týkající se návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Europolu a o zrušení rozhodnutí 2009/371/SVV a 2005/681/SVV — Částečné odepření přístupu — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Článek 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001 — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Neexistence obecné domněnky o odepření přístupu k tabulkám o čtyřech sloupcích vypracovaným v rámci třístranných jednání“

(2018/C 161/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Emilio De Capitani (Brusel, Belgie) (zástupci: O. Brouwer, J. Wolfhagen a E. Raedts, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: původně N. Görlitz, A. Troupiotis a C. Burgos, poté N. Görlitz, C. Burgos a I. Anagnostopoulou, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovaného: Rada Evropské unie (zástupci: E. Rebasti, B. Driessen a J.-B. Laignelot, zmocněnci) a Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a F. Clotuche-Duvieusart, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU, směřující ke zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu A(2015) 4931 ze dne 8. července 2015, kterým byl žalobci odepřen úplný přístup k dokumentům LIBE-2013-0091-02 a LIBE-2013-0091-03.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského parlamentu A(2015) 4931 ze dne 8. července 2015 se zrušuje v rozsahu, v němž Emiliovi De Capitanimu odepřelo úplný přístup k dokumentům LIBE-2013-0091-02 a LIBE-2013-0091-03.
- 2) Parlament ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu rovněž náhrada nákladů řízení vynaložených E. De Capitanim.
- 3) Rada Evropské unie a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 398, 30.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2018 – Stavvytskyi v. Rada(Věc T-242/16) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině — Zmrazení finančních prostředků — Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Ponechání jména žalobce na seznamu — Povinnost uvést odůvodnění — Námitka protiprávnosti — Proporcionalita — Právní základ — Zjevně nesprávné posouzení“

(2018/C 161/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Edward Stavvytskyi (Brusel, Belgie) (zástupci: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey a D. Rovetta, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux a J.-P. Hix, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně E. Paasivirta a S. Bartelt, poté E. Paasivirta a L. Baumgart, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/318 ze dne 4. března 2016, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2016, L 60, s. 76), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/311 ze dne 4. března 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2016, L 60, s. 1), v rozsahu, v němž bylo jméno žalobce ponecháno na seznamu osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Edward Stavvytskyi ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 25.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2018 – Šroubárna Ždánice v. Rada(Věc T-442/16) ⁽¹⁾

„Návrh na vrácení antidumpingového cla — Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny nebo zasílaných z Malajsie — Nařízení (ES) č. 91/2009 a prováděcí nařízení (EU) č. 723/2011 — Pravomoc vnitrostátního soudu — Nedostatek pravomoci Tribunálu“

(2018/C 161/52)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Šroubárna Ždánice a.s. (Kyjov, Česká republika) (zástupce: M. Osladil, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile a A. Westerhof Löfflerová, zmocněnkyně, ve spolupráci s N. Tuominen, advokátkou)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche a P. Němečková, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na vrácení antidumpingového cla a úroku, které žalobkyně údajně neoprávněně uhradila českým celním orgánům v návaznosti na přijetí nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 29, s. 1), prováděcího nařízení Rady (EU) č. 723/2011 ze dne 18. července 2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (Úř. věst. 2011, L 194, s. 6), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 924/2012 ze dne 4. října 2012, kterým se mění nařízení č. 91/2009 (Úř. věst. 2012, L 275, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se odmítá pro nedostatek pravomoci Tribunálu o ní rozhodnout.*
- 2) *Šroubárna Žďánice a.s. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.*
- 3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 24.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2018 – HJ v. EMA

(Věc T-579/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Článek 8 první pododstavec PŘOZ — Překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost poskytnout péči — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na slyšení — Hodnotící zpráva — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“

(2018/C 161/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: HJ (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) (zástupci: F. Cooney a N. Rampal Olmedo, zmocněnci, ve spolupráci s A. Duronem a D. Waelbroeckem, advokáty)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU, který zní jednak na zrušení hodnotící zprávy žalobce, jež se týká období od 16. února do 31. prosince 2014, na zrušení rozhodnutí EMA ze dne 1. dubna 2015, podle kterého se žalobci neobnovuje smlouva dočasněho zaměstnance, a rozhodnutí ze dne 26. října 2015, kterými se zamítají stížnosti, které žalobce podal proti těmto aktům, a jednak na náhradu údajně vzniklé nemajetkové újmy.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.

- 2) HJ se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 25.4.2016 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-8/16 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2018 – Argyraki v. Komise(Věc T-734/16) ⁽¹⁾**„Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Výpočet odpracovaných let — Zohlednění odpracovaných let jako pomocný zaměstnanec — Podmínky — Právní základ“**

(2018/C 161/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vassilia Argyraki (Brusel, Belgie) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně G. Berscheid, G. Gattinara a A.-C. Simon, poté G. Berscheid, G. Gattinara a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU na zrušení rozhodnutí Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) Komise ze dne 26. ledna 2006, kterým Komise zamítla žádost žalobkyně o započítání odpracovaných let v postavení pomocné zaměstnankyně jako období odpracovaných v postavení dočasné zaměstnankyně v rámci výpočtu nároků na důchod.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) Evropské komise ze dne 26. ledna 2006, kterým Komise zamítla žádost žalobkyně o započítání odpracovaných let v postavení pomocné zaměstnankyně jako období odpracovaných v postavení dočasné zaměstnankyně v rámci výpočtu nároků na důchod, se zrušuje.

- 2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 462, 12.12.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2018 – Safe Skies v. EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)(Věc T-60/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie TSA LOCK — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Neexistence popisného charakteru — Článek 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (ES) č. 207/2009 – [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 161/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Safe Skies LLC (New York, New York, Spojené státy americké) (zástupce: V. Schwepler, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Söder, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Travel Sentry, Inc. (Windermere, Floride, Spojené státy americké) (zástupci: J. L. Gracia Albero a V. Torelli, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. listopadu 2016 (věc R 233/2016-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Safe Skies a Travel Sentry.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Safe Skies LLC se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2018 – Webgarden v. EUIPO (Dating Bracelet)(Věc T-272/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Dating Bracelet — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Dřívější praxe EUIPO — Rovné zacházení — Právní jistota“

(2018/C 161/56)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budapešť, Maďarsko) (zástupce: G. Jambrik, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: P. Sipos, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. března 2018 (věc R 699/2017-2) týkajícímu se přihlášky obrazového označení Dating Bracelet jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. března 2018 – Aurora Group Danmark v. EUIPO – Retail Distribution (PANZER)

(Věc T-246/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2018/C 161/57)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aurora Group Danmark A/S (Ballerup, Dánsko) (zástupce: L. Elmgaard Sørensen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně D. Gaja, poté T. Frydendahl a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Retail Distribution ApS (Hinnerup, Dánsko) (zástupce: E. A. Skovbo, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. března 2016 (věc R 447/2015-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Retail Distribution a Aurora Group Danmark.

Výrok

1. *O žalobě na neplatnost již není namístě rozhodnout.*
2. *Aurora Group Danmark A/S a Retail Distribution ApS ponесou vlastní náklady řízení a každý z nich nahradí polovinu nákladů vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 1.8.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. března 2018 – Disney Enterprises v. EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN)

(Věc T-567/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2018/C 161/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Disney Enterprises, Inc. (Burbank, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupce: M. Graf, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Markakis a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO: Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Itálie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. května 2017 (věc R 2342/2016-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi Fabiem Di Molfettou a společností Disney Enterprises, Inc.

Výrok

1. O žalobě již není namístě rozhodnout.
2. Disney Enterprises, Inc., ponese vlastní náklady řízení nahradí náklady vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. března 2018 – Comune di Milano v. Rada

(Věc T-46/18) ⁽¹⁾

„Upuštění od projednání věci“

(2018/C 161/59)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Comune di Milano (Itálie) (zástupci: F. Sciaudone a M. Condinanzi, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: E. Rebasti, M. Bauer a F. Florindo Gijón, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady, přijatého na 3579. zasedání Rady pro obecné záležitosti dne 20. listopadu 2017 a týkajícího se výběru nového sídla Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA), v rozsahu, v němž se stanoví, že novým sídlem EMA je Amsterdam.

Výrok

- 1) Soud upouští od projednání věci T-46/18, aby umožnil Soudnímu dvoru rozhodnout o žalobě.
- 2) O návrzích na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka podaných Nizozemským královstvím a Regione Lombardia bude rozhodnuto později.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 12.3.2018.

Žaloba podaná dne 22. února 2018 – VI v. Komise**(Věc T-109/18)**

(2018/C 161/60)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: VI (zástupci: G. Pandey a V. Villante, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v případě potřeby předběžně prohlásil článek 90 služebního řádu za neplatný a nepoužitelný v rámci tohoto řízení na základě článku 270 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- zaprvé, zrušil rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (ESPO) ze dne 14. listopadu 2017, kterým se odmítá stížnost žalobkyně podaná dne 13. června 2017 a návrh žalobkyně na náhradu škody ve výši 50 000 eur;
- zadruhé, zrušil rozhodnutí EPSO ze dne 19. dubna 2017, kterým byla zamítnuta její žádost o přezkoumání rozhodnutí výběrové komise o nepřipuštění žalobkyně do další části výběrového řízení;
- zatřetí, zrušil rozhodnutí ze dne 6. února 2017, které se nachází na uživatelském účtu EPSO, o nezapsání jména žalobkyně do návrhu seznamu osob vybraných pro účely výběrového řízení EPSO/AD/323/16;
- začtvrté, zrušil oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/323/16, zveřejněném dne 26. května 2016, a v celém rozsahu následný návrh seznamu osob, které byly vybrány, aby se účastnily uvedeného výběrového řízení;
- přiznal žalobkyni částku ve výši 50 000 eur jako náhradu škody, která jí byla způsobena z důvodu protiprávnosti napadených rozhodnutí; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení EPSO / výběrové komise při posuzování odborné praxe žalobkyně, včetně porušení přílohy III dotčeného oznámení o výběrovém řízení, v níž se upřesňuje požadovaná odborná praxe.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a právo žalobkyně být vyslechnuta, a dále z porušení povinnosti uvést odůvodnění a článku 296 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článků 1, 2, 3 a 4 nařízení č. 1/58, ⁽¹⁾ z porušení článků 1d a 28 služebního řádu a čl. 1 odst. 1 písm. f) přílohy III tohoto služebního řádu, a dále z porušení zásady rovného zacházení a nediskriminace.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385/58; Zvl. vyd. 01/01, s. 3).

Žaloba podaná dne 29. února 2018 – Tomasz KawałkoTrofeum v. EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)

(Věc T-115/18)

(2018/C 161/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: Polština

Účastníci řízení

Žalobce: Tomasz KawałkoTrofeum (Gdynia, Polsko) (zástupce: P. Moksa, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Ferrero SpA (Alba, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel: Žalobce

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „KINDERPRAMS“ – Příhláška č. 12 916 961

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. prosince 2018, ve věci R 1112/2017-4

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- změnil napadené rozhodnutí tak, že ochranná známka „KINDERPRAMS“ se zapisuje;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 1. března 2018 – HMV (Brands) v. EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)

(Věc T-129/18)

(2018/C 161/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: HMV (Brands) Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Hicks a N. Zweck, barristers)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Our Price Records Ltd (Londýn)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „OUR PRICE“ – Příhláška č. 13 636 998

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. prosince 2017, ve věci R 838/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- uložil společnosti Our Price Records Limited náhradu nákladů řízení (v případě, že se zúčastní řízení);

A

- buďto vyhověl námitkám HVM v plném rozsahu,

NEBO

- vrátil věc k projednání EUIPO poté, co zruší napadené rozhodnutí.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. února 2018 – LMP Lichttechnik Vertriebs v. EUIPO (LITECRAFT)

(Věc T-140/18)

(2018/C 161/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Německo) (zástupce: R. Plegge, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „LITECRAFT“ – Příhláška č. 15 282 635

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. ledna 2018, ve věci R 699/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. března 2018 – Société générale v. ECB

(Věc T-143/18)

(2018/C 161/64)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Société générale (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a P. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 5 rozhodnutí ECB č. ECB/SSM/2017 – O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 ze dne 19. prosince 2017 a článek 3 jeho přílohy A v rozsahu, v němž se jimi stanoví opatření, která mají být přijata stran neodvolatelných platebních závazků týkajících se systémů pojištění vkladů a krizových fondů,
- uložil ECB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z absence právního základu pro přijetí napadeného rozhodnutí. Podle žalobkyně nemá ECB pravomoc vyžadovat obecnou opatrnost a neposoudila situaci žalobkyně individuálně a podrobně, jak vyžadují použitelné předpisy.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se ECB dopustila v napadeném rozhodnutí, když nesprávně vyložila unijní právní předpisy umožňující úvěrovým institucím využít institut neodvolatelných platebních závazků, čímž tato ustanovení zbavila jejich užitečného účinku.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se ECB dopustila v napadeném rozhodnutí, když zjevně nesprávně posoudila údajná rizika neodvolatelných platebních závazků z hlediska článku 16 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění, jelikož ECB má rozsáhlejší povinnost uvést odůvodnění a napadené rozhodnutí nebylo odůvodněno dostatečně.

Žaloba podaná dne 1. března 2018 – Crédit Agricole a další v. ECB

(Věc T-144/18)

(2018/C 161/65)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Crédit Agricole SA (Montrouge, France) a 69 dalších žalobkyň (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a P. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 9 rozhodnutí ECB č. ECB/SSM/2017 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/380 ze dne 19. prosince 2017 a článek 3 jeho přílohy A v rozsahu, v jakém stanoví opatření, která mají být přijata ohledně neodvolatelných platebních příslibů týkajících se systémů pojištění vkladů nebo fondů k řešení problémů,
- uložil ECB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-143/18, *Société générale v. ECB*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 1. března 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel a další v. ECB

(Věc T-145/18)

(2018/C 161/66)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Confédération nationale du Crédit mutuel (Paříž, Francie) a dalších 37 žalobců (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a P. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 8 rozhodnutí ECB č. ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 ze dne 19. prosince 2017 v rozsahu, v jakém stanoví opatření, která mají být přijata ohledně neodvolatelných platebních příslibů týkajících se systémů pojištění vkladů nebo fondů k řešení krizí,
- uložil ECB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-143/18, *Société générale v. ECB*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 1. března 2018 – BPCE a další v. ECB**(Věc T-146/18)**

(2018/C 161/67)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: BPCE (Paříž, Francie) a dalších 36 žalobců (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a P. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 4 rozhodnutí ECB č. ECB/SSM/2017 – 9695005MSX1OYEMGDF46/338 (společně s jeho přílohou) ze dne 19. prosince 2017 v rozsahu, v jakém stanoví opatření, která mají být přijata ohledně neodvolatelných platebních příslibů týkajících se systémů pojištění vkladů nebo fondů k řešení krizí,
- uložil ECB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-143/18, *Société générale v. ECB*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 1. března 2018 – Arkéa Direct Bank a další v. ECB**(Věc T-149/18)**

(2018/C 161/68)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Arkéa Direct Bank (Puteaux, Francie), Caisse de Bretagne de Crédit Mutuel Agricole (Le Relecq Kerhuon, Francie), Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon), Crédit foncier et communal d'Alsace et de Lorraine-banque (Štrasburk, Francie), Fédéral Finance (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Home Loans SFH (Brest, Francie), Arkéa Banking Services (Paříž, Francie), Arkéa Public Sector SCF (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Banque Entreprises et Institutionnels (Le Relecq Kerhuon), Keytrade Bank Luxembourg SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a P. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 8 rozhodnutí ECB č. ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 ze dne 19. prosince 2017 v rozsahu, v němž stanoví opatření, která mají být přijata stran neodvolatelných platebních závazků týkajících se systémů pojištění vkladů a krizových fondů,
- uložil ECB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s žalobními důvody uvedenými ve věci T-143/18, *Société générale v. ECB* nebo jsou obdobné.

Žaloba podaná dne 1. března 2018 – BNP Paribas v. ECB

(Věc T-150/18)

(2018/C 161/69)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a P. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zčásti zrušil článek 9 rozhodnutí ECB č. ECB/SSM/2017 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/248 ze dne 19. prosince 2017 v rozsahu, v jakém stanoví odpočet neodvolatelných platebních příslibů uzavřených s Jednotným fondem pro řešení krizí, vnitrostátními fondy pro řešení krizí a vnitrostátními systémy pojištění vkladů kmenového kapitálu tier na individuálním, subkonsolidovaném a konsolidovaném základě, a to zejména odstavce 9.1, 9.2 a 9.3;
- uložil ECB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku právního základu napadeného rozhodnutí, jelikož ECB využila svých pravomocí v oblasti obezřetnostního dohledu za účelem uložení obecného opatření, které spadá do pravomoci zákonodárce, a překročila pravomoci, které jsou jí přiznány na základě čl. 4 odst. 1 písm. f) a článku 16 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení napadeného rozhodnutí, jelikož ECB provedla výklad, který je v rozporu se záměrem unijního zákonodárce v oblasti právních předpisů, které úvěrovým institucím povolují využívat neodvolatelných platebních příslibů za účelem splnění části jejich závazků vůči vnitrostátním fondům pro řešení krizí, Jednotnému fondu pro řešení krizí a vnitrostátním systémům pojištění vkladů, čímž zbavila příslušná ustanovení jejich užitečného účinku. ECB by kromě toho opírala své rozhodnutí o nesprávný výklad evropského a vnitrostátního právního rámce v oblasti provádění, který se vztahuje na neodvolatelné platební přísliby.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném posouzení a je v rozporu se zásadou řádné správy.

Žaloba podaná dne 26. února 2018 – Legutko a Poręba v. Parlament

(Věc T-156/18)

(2018/C 161/70)

*Jednací jazyk: polština***Účastníci řízení**

Žalobci: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Polsko), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Polsko) (zástupce: M. Mataczyński, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- určil, že žalovaný tím, že Radě Evropské unie nedoručil otázku k písemnému zodpovězení, kterou v rámci postupu zapsaného do rejstříku pod č. P-003358/17 předložili poslanci Evropského parlamentu, porušil článek 130 Jednacího řádu Evropského parlamentu a ustanovení přílohy II téhož jednacího řádu;
- uložil Evropskému parlamentu povinnost doručit otázku k písemnému zodpovězení, zapsanou do rejstříku pod č. P-003358/17, příslušnému orgánu, jímž je Rada Evropské unie;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- Důvod vycházející z nečinnosti Evropského parlamentu ve věci doručení otázky k písemnému zodpovězení, kterou dne 16. května 2017 předložili poslanci Evropského parlamentu Ryszard Legutko a Tomasz Poręba, příslušnému orgánu, jenž žalobci označili.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Amisi Kumba v. Rada**(Věc T-163/18)**

(2018/C 161/71)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 2 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 2 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu, včetně porušení povinnosti uvést odůvodnění, která umožňuje odůvodnit opatření a zaručit účinnou soudní ochranu, jakož i porušení práva být vyslechnut.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o zapojení žalobce do jednání představujících závažná porušení lidských práv v Demokratické republice Kongo.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na soukromý život, práva na vlastnictví a zásady proporcionality.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/788/SZBP ze dne 20. prosince 2010 o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo a o zrušení společného postoje 2008/369/SZBP (Úř. věst. 2010, L 336, s. 30), ve znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/2231 ze dne 12. prosince 2016, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2016, L 336I, s. 7) a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1183/2005 ze dne 18. července 2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2005, L 193, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kampete v. Rada

(Věc T-164/18)

(2018/C 161/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ilunga Kampete (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 1 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 1 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, Amisi Kumba v. Rada, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kahimbi Kasagwe v. Rada

(Věc T-165/18)

(2018/C 161/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 7 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 7 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. a) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Ilunga Luyoyo v. Rada**(Věc T-166/18)**

(2018/C 161/74)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo, v rozsahu, v němž ponechává žalobce v č. 3 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a v č. 3 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení článku 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a článku 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s žalobními důvody uplatňovanými v rámci věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kanyama v. Rada**(Věc T-167/18)**

(2018/C 161/75)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Célestin Kanyama (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo, v rozsahu, v němž ponechává žalobce v bodě 4 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a v bodě 4 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005,
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo obdobné s žalobními důvody uplatněnými v rámci věci T-163/18, Amisi Kumba v. Rada.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Numbi v. Rada**(Věc T-168/18)**

(2018/C 161/76)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: John Numbi (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 5 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 5 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. a) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kibelisa Ngambasai v. Rada**(Věc T-169/18)**

(2018/C 161/77)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v rozsahu, v němž ponechává žalobce na pozici č. 6 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a na pozici č. 6 přílohy I a nařízení (ES) č. 1183/2005;
- určil, že ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP a čl. 2b odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1183/2005, jsou protiprávní;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné nebo podobné žalobním důvodům uplatněným v rámci věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kande Mupompa v. Rada**(Věc T-170/18)**

(2018/C 161/78)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 10 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 10 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;

- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Boshab v. Rada

(Věc T-171/18)

(2018/C 161/79)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo, v rozsahu, v němž ponechává žalobce v bodě 8 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a v bodě 8 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005,
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo obdobné s žalobními důvody uplatněnými v rámci věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Akili Mundos v. Rada

(Věc T-172/18)

(2018/C 161/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Muhindo Akili Mundos (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 13 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 13 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Ramazani Shadary v. Rada

(Věc T-173/18)

(2018/C 161/81)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 15 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 15 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Mutondo v. Rada**(Věc T-174/18)**

(2018/C 161/82)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Kalev Mutondo (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 16 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 16 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. c) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. c) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Ruhorimbere v. Rada**(Věc T-175/18)**

(2018/C 161/83)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Éric Ruhorimbere (Mbujimayi, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 14 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 14 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;

- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Mende Omalanga v. Rada

(Věc T-176/18)

(2018/C 161/84)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lambert Mende Omalanga (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v rozsahu, v němž ponechává žalobce na pozici č. 12 v příloze II rozhodnutí 2010/788/SZBP a na pozici č. 12 v příloze Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- určil protiprávnost ustanovení článku 3 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a článku 2b odst. 1 písm. a) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které se v podstatě shodují nebo jsou podobné s žalobními důvody uvedenými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*.

Žaloba podaná dne 8. března 2018 – Kazembe Musonda v. Rada

(Věc T-177/18)

(2018/C 161/85)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratická republika Kongo) (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo v části, v níž je žalobce ponechán v bodu 11 přílohy II rozhodnutí 2010/788/SZBP a bodu 11 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- konstatoval protiprávnost ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788/SZBP, ve znění rozhodnutí 2016/2231/SZBP, a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení 1183/2005/ES;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-163/18, *Amisi Kumba v. Rada*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 12. března 2018 – VJ v. ESVČ

(Věc T-180/18)

(2018/C 161/86)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: VJ (zástupce: N. de Montigny, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl o výpočetní tabulce, kterou mu ESVČ zaslala e-mailem ze dne 22. června 2017 a v případě potřeby o výplatní páse, jejímž prostřednictvím mu bylo/ bude přiznáno vyplácení příspěvku na vzdělání pro jeho děti,
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z námitky nezákonnosti, jelikož napadené rozhodnutí, oznámení ze dne 15. dubna 2016, z něhož vychází, a *Guidelines* ESVČ porušují Služební řád a jeho přílohu X.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nezákonnosti napadeného individuálního rozhodnutí. Tento žalobní důvod se skládá z pěti částí.
 - První část vycházející z porušení zásad obezřetnosti, legitimního očekávání a právní jistoty a porušení zásady řádné správy, jakož i práv nabytých žalobcem.

- Druhá část vycházející z porušení závazků převzatých ESVČ, nesprávného úředního postupu, jakož i porušení zásady právní jistoty a legitimního očekávání žalobce.
- Třetí část vycházející z porušení práva na rodinu a práva na vzdělání.
- Čtvrtá část vycházející z porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.
- Pátá část vycházející z nedostatku vyvážení zájmů a ze skutečnosti, že přijaté opatření porušuje zásadu proporcionality.

Žaloba podaná dne 9. března 2018 – Multifit Tiernahrungs v. EUIPO (TAKE CARE)

(Věc T-181/18)

(2018/C 161/87)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Německo) (zástupci: N. Weber a L. Thiel, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „TAKE CARE“ – Přihláška č. 16 254 898

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. ledna 2018, ve věci R 845/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 14. března 2018 – Lucchini v. Komise

(Věc T-185/18)

(2018/C 161/88)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lucchini SpA (Livorno, Itálie) (zástupce: G. Belotti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vzhledem k porušením uvedeným v rozsudcích Soudního dvora, které vedly ke zrušení rozhodnutí Komise C (2009) 7492 final ze dne 30. září 2009 o porušení článku 65 ESUO (věc COMP/37.956 – Výztuže do betonu, opětovné přijetí), zrušil zamítavé rozhodnutí Komise obsažené v dopise ze dne 17. ledna 2018 a současně nařídil Komisi vrátit žalobkyni protiprávně uloženou a zaplacenou pokutu a zaplatit narostlé úroky.
- zrušil zamítavé rozhodnutí Komise obsažené v dopise ze dne 9. března 2018 a nařídil Komisi, aby žalobkyni povolila vstup do řízení COMP/37.956 znovuotevřeného Komisí za účelem vyhovění rozsudku.
- podpůrně přiznal žalobkyni odškodnění ve výši nejméně 10 milionů eur nebo v jiné výši, která bude určena v průběhu řízení ve věci nebo kterou bude Tribunál považovat za spravedlivou, aby dostatečně sankcionoval zjištěné porušení článku 41 Listiny.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně připomíná, že Soudní dvůr zrušil rozhodnutí Komise C (2009) 7492 ze dne 30. září 2009 o porušení článku 65 ESUO (Věc COMP/37.956 – Výztuže do betonu) ⁽¹⁾, a upřesňuje, že navzdory požadavkům tohoto zrušení žalovaná odmítla vrátit zaplacenou pokutu a vyzvat žalobkyni, aby vstoupila do řízení, které se mezitím znovu otevřelo.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. Porušení článků 10 a 14 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Text s významem pro EHP) ⁽²⁾ a zvláště porušení práva žalobkyně na řízení, které je v souladu se zákonem, a především jejího práva na obhajobu.

- V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že účast členských států na slyšeních není pouhou formalitou vzhledem k tomu, že úřady pro ochranu hospodářské soutěže jsou členy Výboru, který musí Komise konzultovat před přijetím jakéhokoli rozhodnutí. Úřady pro ochranu hospodářské soutěže se musí účastnit plenárních slyšení, což je procesní krok, v němž se soustředí argumenty na obranu podniků proti obviňujícím úvahám Komise.

2. Porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, zejména práva na řádnou správu.

⁽¹⁾ Feralpi v. Komise, C-85/15 P (EU:C:2017:709); spojené věci C-86/15 P, Ferriera Valsabbia v. Komise, C-87/15 P, Alfa Acciai v. Komise (EU:C:2017:717); C-88/15, Ferriere Nord v. Komise (EU:C:2017:716) a C-89/15 P, Riva Fire (EU:C:2017:713).

⁽²⁾ Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81.

Žaloba podaná dne 16. března 2018 – Rietze v. EUIPO – Volkswagen (motorová vozidla)

(Věc T-191/18)

(2018/C 161/89)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Německo) (zástupce: M. Krogmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Volkswagen AG (Wolfsburg, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: Průmyslový vzor Společenství č. 762851-0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. ledna 2018, ve věci R 1203/2016-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí třetího odvolacího senátu a prohlásil průmyslový vzor Společenství č. 762851-0001 za neplatný;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002;
- Porušení čl. 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 16. března 2018 – Rietze v. EUIPO – Volkswagen (motorová vozidla)

(Věc T-192/18)

(2018/C 161/90)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Německo) (zástupce: M. Krogmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Volkswagen AG (Wolfsburg, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie (průmyslového) vzoru č. DM/073118-3

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. ledna 2018, ve věci R 1244/2016-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí třetího odvolacího senátu a zrušil účinky mezinárodního zápisu (průmyslového) vzoru č. DM/073118-3 v Evropské unii;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002;
 - porušení čl. 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS